

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 15CoP/165/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4422202344
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Čakváriová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:4422202344.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Aleny Čakváriovej a členiek senátu Mgr. Patrície Železníkovej a JUDr. Blanky Podmajerskej, vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky, F. Kapisztóryho 1, Nové Zámky, dieťa rodičov: matka - C. D. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom A., E. XX, prechodne bytom F. D., G. H. XX, zastúpená Mgr. Danou Hankovou, advokátkou so sídlom M.R. Štefánika 3, Nové Zámky a otec - I. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XX, A., zastúpený: Senior Consultants - Braxator s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Bratislava, Zámocká 30, IČO: 47 240 431, v zastúpení JUDr. Timotej Braxator, advokát, o návrhu matky na zmenu úpravy styku otca s maloletým dieťaťom a o zvýšenie výživného, o návrhu otca na zmenu zverenia maloletého dieťaťa a o návrhu kolízneho opatrovníka na nariadenie výchovného opatrenia, na odvolanie otca a odvolanie matky proti rozhodnutiu Okresného súdu Nové Zámky č.k. 8P/89/2022-1227 zo dňa 26.03.2024 takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie sa v napadnutých výrokoch I., II., III. a V. potvrdzuje.

II. V napadnutých výrokoch IV. a v súvisiacom výroku IX. sa zrušuje a vec sa vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom č.k. 8P/89/2022-1227 zo dňa 26.03.2024 vo výroku I. zmenil rozsudok Okresného súdu Nové Zámky č.k. 16P/20/2021-210 zo dňa 21.09.2021 v časti úpravy styku otca s maloletým A., nar. XX.XX.XXXX počas bežného roka tak, že otca oprávnil stýkať sa s maloletým dieťaťom každý nepárny týždeň v kalendárnom roku od stredy od 15.30 hod. do pondelka párneho týždňa v kalendárnom roku do 7.30 hod. s tým, že si maloleté dieťa na začiatku styku prevezme v školskom zariadení a po skončení styku maloleté dieťa odovzdá do školského zariadenia. V prípade, že maloleté dieťa nemá v deň začiatku navštíviť školské zariadenie alebo sa v čase skončenia styku nebude nachádzať v školskom zariadení, otec prevezme alebo odovzdá maloleté dieťa pred miestom bydliska matky. II. Otca oprávnil stýkať sa s maloletým dieťaťom počas jarných prázdnin určených Vyhláškou Ministerstva školstva, vedy, výskumu a športu SR každý páry rok od nedele predchádzajúcej prázdninám od 18.00 hod. do nasledujúceho piatka do 17.30 hod.. Zároveň zmenil rozsudok Okresného súdu Nové Zámky č.k. 16P/20/2021-210 zo dňa 21.09.2021 v časti úpravy styku otca s maloletým dieťaťom počas Veľkonočných sviatkov tak, že otca oprávnil stýkať sa s maloletým dieťaťom každý páry rok od stredy pred Zeleným štvrtkom od 18.00 hod. do Bielej soboty do 18.00 hod., každý nepárny rok od Bielej soboty od 18.00 hod. do utorka nasledujúceho po Veľkonočnom pondelku do 18.00 hod., zmenil rozsudok Okresného súdu Nové Zámky č.k. 16P/20/2021-210 zo dňa 21.09.2021 v časti úpravy styku otca s maloletým počas letných prázdnin tak, že otca oprávnil stýkať sa s maloletým dieťaťom každý rok od 30.6. od 18.00 hod. do 15.7. do 18.00 hod. a od 31.7. od 18.00 hod. do 15.8. do 18.00 hod. s tým, že otec maloleté dieťa v určený čas počas sviatkov a prázdnin prevezme v mieste bydliska matky a po

ukončení styku v určenom čase maloleté dieťa matke v mieste bydliska odovzdá. Matke uložil povinnosť maloleté dieťa na styk pripraviť a v určený čas v mieste jej bydliska ho otcovi odovzdať. Rozhodol, že počas jarných, veľkonočných a letných prázdnin bežná úprava styku nebude platiť a úprava styku otca s maloletým dieťaťom počas vianočných prázdnin upravená rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky č.k. 16P/20/2021-210 zo dňa 21.09.2021, počas ktorej nebude platiť bežná úprava styku, zostáva nezmenená. Vo výroku III. zmenil rozsudok Okresného súdu Nové Zámky č.k. 11P/43/2018-62 zo dňa 13.11.2018 v časti výšky výživného na maloletého A. tak, že výživné zvýšil zo sumy 200 eur mesačne na sumu 220 eur mesačne od 24.08.2023. IV. Zročné výživné na maloletého A. za obdobie od 24.08.2023 do 26.03.2024 v sume 145,20 eur umožnil otcovi splácať po 10 eur mesačne spolu s bežným výživným až do vyrovnania pod stratou výhody splátok, od právoplatnosti rozsudku. V. Návrh otca na zmenu umiestnenia maloletého dieťaťa zamietol. VI. Nariadil výchovné opatrenie - povinnosť maloletému dieťaťu a rodičom podrobiť sa odbornému a psychologickému poradenstvu na Referáte poradensko-psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky na dobu šesť mesiacov, od vykonateľnosti rozsudku. VII. Matke uložil povinnosť zaplatiť sumu 594,35 eur titulom trov znaleckého dokazovania na účet Okresného súdu Nové Zámky do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. VIII. Otcovi uložil povinnosť zaplatiť sumu 344,35 eur titulom trov znaleckého dokazovania na účet Okresného súdu Nové Zámky do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. IX. Žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 26, § 24 ods. 2, 4, § 28 ods. 1, 2, § 43 ods. 1, § 37 ods. 1, 2, ods. 3 písm. b/, § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 75 ods. 1 veta prvá, § 76 ods. 1, § 78 ods. 1, 3 Zákona o rodine, § 38 ods. 1, 2 zák. č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len CMP) a čl. 9 ods. 3 Dohovoru o právach dieťaťa. Z vykonaného dokazovania, z výsluchu účastníkov konania, pohovoru s maloletým na sociálnej kuratele, znaleckého posudku a správ Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky dospel k záveru, že návrh matky na zúženie styku otca s maloletým je nedôvodný a bude v prospech maloletého styk s otcom rozšíriť. Mal preukázané, že maloletý je zverený do starostlivosti matky a od rozšírenia styku nariadeného neodkladným opatrením sa s otcom stretáva v zmysle tohto rozhodnutia. Na takejto úprave styku (s výnimkou miesta odovzdávania dieťaťa) sa v konečnom dôsledku dohodli rodičia ako na jedinom konsenze, ku ktorému v priebehu celého konania dospeli. Prihliadol na vyjadrenie maloletého, z ktorého vyplýva, že takýto styk mu vyhovuje a hoci má rád obidvoch rodičov a nemá problém fungovať u obidvoch rodičov, nevie si predstaviť fungovať v striedavej osobnej starostlivosti. Považoval za potrebné prihliadať na názor a želanie maloletého, nakoľko vzhľadom na svoj vek a rozumovú vyspelosť (preukázaná znaleckým posudkom) je schopný relevantne prezentovať svoje predstavy o budúcom fungovaní s rodičmi. Znaleckým dokazovaním mal preukázané, že emocionálne bližšou osobou k maloletému je matka, čo korešponduje aj s vyjadrením maloletého ohľadne frekvencií stykov, keď uviedol, že styk mu vyhovuje ako ho praktizujú teraz (v zmysle neodkladného opatrenia nariadeného odvolacím súdom) a nechce na tom nič meniť. Konštatoval, že od posledného rozhodovania o úprave styku uplynulo dva a pol roka a maloletý, ktorý je starší a rozumovo vyspelejší sa vyjadril v tom zmysle, že styk upravený rozsudkom je už nedostačujúci a s otcom by chcel tráviť viac času, čo potvrdil aj otec. S prihliadnutím na to, že rozsah a frekvencie stykov boli určené na základe dohody rodičov, ktorý režim má maloletý (aj rodičia) odskúšaný a maloletému vyhovuje, považoval rozšírenie styku za súladné so záujmom dieťaťa. Prihliadol na to, že na výchove maloletého má právo a povinnosť podieľať sa aj rodič, ktorému dieťa nebolo zverené do osobnej starostlivosti, v danom prípade otec, ktorý môže na výchovu maloletého vplývať počas stretnutí. Styk otca s maloletým zmenil autoritatívne aj počas prázdnin a sviatkov tak, aby obaja rodičia mohli tráviť s maloletým rovnaký čas vychádzajúc zo zaužívanej praxe (styk rozdelený medzi rodičmi na páry a nepáry rok), keďže otec doteraz nemal upravený styk s maloletým počas jarných prázdnin a veľkonočné sviatky trávil s maloletým len otec, pričom dieťa má právo byť počas sviatkov aj s matkou, ktorá mu napr. môže odovzdávať tradície zaužívané v jej rodine. Pri zmene rozsahu styku počas letných prázdnin reflektoval na rozšírenie styku počas bežného roka, na vek a vyspelosť maloletého, ktorý je schopný s otcom tráviť dva týždne v júli a auguste. Styk v čase letných prázdnin rozšíril o dva dni, čím došlo k rovnomernému rozdeleniu prázdnin medzi rodičmi. Otec strávi s dieťaťom viac času, pričom maloletý môže u neho prespať počas týždňa v bežnom roku a otec bude aktívne zapojený do procesu jeho vzdelávania, za ktorý bude tiež zodpovedný. V konaní nemal preukázané, že by otec zanedbával starostlivosť o maloletého pri príprave na vyučovanie a tvrdenia matky v tomto smere považoval za vyvrátené správami školy. Takto rozšírený styk s otcom, ktorý vyhovuje aj maloletému vyhodnotil ako primeraný a postačujúci na rozvíjanie vzájomných vzťahov medzi otcom a synom a upevňovanie ich spolupatričnosti. Uviedol, že nič nebráni tomu, aby sa rodičia dohodli na inej úprave styku, ak to bude v záujme maloletého.

Miestom preberania a odovzdávania dieťaťa na styk určil školské zariadenie a v prípade, ak dieťa v deň preberania či odovzdávania nebude v škole, týmto miestom určil bydlisko matky zohľadňujúc záujem dieťaťa. Odovzdávanie pred nákupným centrom, na verejnosti, keďže ide o súkromnú záležitosť rodiny, nepovažoval za vhodné a súladné so záujmom maloletého, aby sa prispôboval predstave matky o mieste preberania kvôli vzájomnej nevraživosti a konfliktnosti rodičov. Zdôraznil, že je na rodičoch, aby sa naučili kultúrne a bez hádok dieťa odovzdávať na styk a tým mu eliminovať stresujúce situácie už na začiatku styku, najmä, ak je dieťa už aj bez toho emocionálne zaťažené rozchodom svojich rodičov a ich dlhodobopretrvávajúcimi konfliktmi. Úpravu styku otca s maloletým počas bežného roka a prázdnin zmenil v súlade s ust. § 25 Zákona o rodine.

3. Vo vzťahu k návrhu otca na zverenie maloletého do jeho osobnej starostlivosti, alternatívne do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov mal z vykonaného dokazovania preukázané, že zmena zverenia nie je v záujme maloletého, nakoľko od posledného rozhodnutia nedošlo k takej podstatnej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala danú zmenu. Prihliadol na znalecké dokazovanie, na základe ktorého znalec jednoznačne neodporúčal zmenu umiestnenia maloletého a navrhol ponechať doterajšiu úpravu. Vzal do úvahy, že z posudku vyplýva, že matka je pokojnej povahy, uvoľnená, trpezlivá a optimálne u nej funguje mentálna regulácia správania, situácie rieši bez vytesnenia emócií a racionálne, pridrižiava sa zafixovaných zvyklostí, funguje podľa zaužívaného systému a jej správanie je stabilné. Podľa znalca u otca môže byť racionálna kontrola oslabená, rýchlo presúva centrum svojho záujmu z jedného aspektu na iný a pod vplyvom emócií sa stáva menej odolným. Uvedenej charakteristike, čomu zodpovedá aj záver znalca, že matka sa javí ako mravne, osobnostne a psychicky k osobnej starostlivosti maloletého viac zrelá než otec, s čím korešponduje aj zistenie psychológa ÚPSVaR Nové Zámky, že otec hovorí na matku škaredé veci, matka na otca nič zlé nerozpráva. Uviedol, že o zrelosti rodiča na výchovu dieťaťa napovedá aj spôsob, ako sa jeden rodič vyjadruje pred dieťaťom o druhom rodičovi, pričom otec takýmito vyjadreniami v očiach dieťaťa podryva autoritu matky, čo považoval vo výchove dieťaťa za neprípustné. Konštatoval, že rodičia by sa mali snažiť svoje problémy riešiť v neprítomnosti dieťaťa, nezaťažovať ho do ich konfliktov, viesť ho k úcte aj druhého rodiča a povzniesť sa nad svoje negatívne emócie. Uvedené zistenie posudzoval ako jeden z rozhodujúcich faktorov, pre ktoré rozšíril styku a zamietol návrh otca na zmenu zverenia. Považoval za nesporné, že maloleté dieťa pre zdravý fyzický a psychický vývoj osobnosti potrebuje vzor a preto jeho výchovu má určovať psychicky zdravší rodič, ktorým je v tomto prípade matka. Hoci aj otec spĺňa výchovné predpoklady pre zverenie maloletého do jeho osobnej starostlivosti, osobnostné vlastnosti matky poskytujú záruku lepšieho výchovného pôsobenia na maloletého. Za ďalší určujúci faktor vyhodnocoval schopnosť rodiča spolupracovať s druhým rodičom pri výchove dieťaťa, keď vzal do úvahy množstvo mailových komunikácií, sms správ, správ o.z. TENENET a vyjadrenie kolízneho opatrovníka. Konštatoval, že v tomto smere majú obaja rodičia veľké rezervy, preto ani zverenie maloletého do striedavej starostlivosti neprichádza do úvahy. Jednou zo základných podmienok zverenia dieťaťa do striedavej starostlivosti rodičov (ktorá musí byť kumulatívne splnená s ďalšími podmienkami) je predpoklad, že takouto formou starostlivosti budú lepšie zaistené potreby maloletého, preto sa predpokladá, že rodičia budú spolupracovať aspoň v nevyhnutnej miere na zaistení potrieb dieťaťa. Prihliadol na to, že hoci rodičia absolvovali výchovné opatrenie, doteraz nepreukázali žiadnu zmenu v ich konfliktmi narušenom správaní, nedokážu spolu komunikovať, dohodnúť sa ani na bežných veciach a veľmi často sa hádajú na banalitách (napr. prečo má či nemá dieťa bublinkovú malinovku, prečo nemá dieťa so sebou u druhého rodiča peračník, či sa môže dieťa zúčastniť lyžiarskeho výcviku s otcom, v niektorých prípadoch rodičia doslova súperia, ktorý z nich navštívi s dieťaťom lekára a pod.). Zdôraznil, že centrom záujmu rodičov by mal byť predovšetkým maloletý a jeho pranie, aby došlo medzi rodičmi k zmene a negenerovali ďalšie konflikty, avšak rodičia sa obviňujú, nedokážu sa povzniesť nad problémy z minulosti, spolupracovať, chýba im jasná a konštruktívna komunikácia, majú tendenciu dokazovať si svoju pravdu. Mal za nesporné, že rodičia milujú svoje dieťa, ale mali by si uvedomiť, že svojim správaním ho zbytočne stresujú. Nespochybnil, že maloletý je šikovný, dosahuje výborné výchovno-vzdelávacie výsledky, v škole nemá problémy, je rozumný, a skutočnosť, že vníma ustavičný konflikt rodičov, nemá dobrý vplyv na jeho zdravý fyzický a psychický vývin, hoci nateraz je jeho správanie bezproblémové. Poukázal na to, že riadna výchova dieťaťa nie je len právom, ale aj povinnosťou rodičov a nemožno ju realizovať negatívnym spôsobom. Prihliadol na to, že hoci majú obaja rodičia primerané psychologické predpoklady na zabezpečovanie starostlivosti o dieťa, spolu fungovať ani komunikovať nedokážu, preto vyhovie návrhu otca považoval za vysoko rizikové pre zdravý, najmä psychický vývin maloletého. K argumentom právnej zástupkyne otca, že ak správanie matky v určitých situáciách (ktoré nezapadajú do jej vzorcov správania, čo môže viesť ku konfliktnému konaniu, resp. ak je emočný nátlak priveľký, smeruje k agresívnym

reakciám), nebráni ponechaniu maloletého v jej starostlivosti, nie je dôvod na nezverenie maloletého do striedavej starostlivosti, uviedol, že v uvedenom správaní nevidí dôvod na zmenu zverenia. Poukázal na vyjadrenie znalkyne na pojednávaní, keď vo vzťahu k osobnostnej charakteristike uviedla, že u matky je predpoklad takéhoto správania pri skutočne šokových situáciách, mimo ktorých má matka pokojné správanie, pričom pri osobnostnej charakteristike otca poukázala na rýchle presuny centra záujmov, na nesystémovosť prejavujúcej sa priebežne, nielen vo vyhrotených situáciách, ale aj v bežnom živote. Konštatoval, že v živote človeka je nepochybne menej šokových situácií než bežných, pričom v starostlivosti o dieťa sa vyžaduje dôslednosť, stabilita, predvídateľnosť a systémovosť výchovy, dieťa treba učiť k vzájomnému rešpektu v rámci rodiny a spoločnosti, k dodržiavaniu morálnych zásad, k určitým zvyklostiam v bežnom živote, k plneniu si školských povinností, čo si vyžaduje dôslednosť. Pre dieťa je tiež dôležitá predvídateľnosť výchovy a reakcie rodiča v tej-ktorej situácii (z ktorého dôvodu by výchova rodičov mala byť jednotná), pretože dieťa nemôže vyrastať v chaose a bezsystémovosti. Nespochybnil, že rodičia dokážu maloleťmu saturovať ekonomické aj emocionálne potreby, avšak výchova dieťaťa musí mať mantinely, musí byť dôsledná a pre dieťa dobre čitateľná, pričom rodičia by si mali vedieť promptne odovzdávať informácie, kooperovať vo výchove dieťaťa, pomáhať si a nesťažovať to druhému rodičovi. Prihliadol na rozdiel vo výchove dieťaťa medzi rodičmi práve v týchto atribútoch. Uzavrel, že nie sú splnené podmienky na zverenie maloletého do striedavej osobnej starostlivosti, keď výchovné prostredie matky zaručuje väčšiu stabilitu vo výchove maloletého, v ktorom je stabilizovaný, bez prejavov negatívnych dôsledkov rozchodu rodičov ani výchovy zo strany matky ako preferenčného rodiča. K tvrdeniam rodičov, resp. ich právnych zástupcov, ktoré mali významný vplyv na rozhodnutie uviedol, že matka má vytvorené vhodné podmienky na zabezpečovanie starostlivosti o maloletého a nebol preukázaný nedostatok v jej doterajšej výchove. Za nepreukázané považoval tvrdenie otca, že by maloletého matka zanedbávala po zdravotnej stránke, nakoľko gastro-ORL-alergo vyšetrenia s dieťaťom pediater odporučil otcovi (už dňa 10.11.2022) pre prípad, ak dieťa reálne stále kašle, pokašliava, a keďže pediater vyslovene takéto vyšetrenie rodičom neodporučil, nemožno pričítať na ťarchu matky, ak s dieťaťom imunológa nenavštívila, najmä keď neustály kašeľ u dieťaťa neudávala ani nebadala. Otec s maloleťm navštívil alergológa až dňa 17.08.2023, problém riešil až po uplynutí deviatich mesiacov. Konštatoval, že ani postup otca, ktorý udával u alergológa nesprávnu anamnézu (podľa tvrdení matky) nemal zásadný vplyv na liečbu, resp. pokračovanie v začatej liečbe maloletého, keď imunológ mu liečbu nezmenil ani po upravenej anamnéze. K argumentom právnej zástupkyne otca, ktorá poukázala na jednostranné rozhodnutie matky zapísať maloletého do školy, uviedol, že otcovi nič nebránilo odvolať sa voči rozhodnutiu školy, preto nie je na mieste otvárať otázku o ne/správnosti matkinho rozhodnutia. Prihliadol na vyjadrenia odborníkov, podľa ktorých odpoveď na túto otázku ukáže čas a vzdelávacie výsledky maloletého vo vyšších ročníkoch. K tvrdeniam, že maloleť sa po výsluchu u znalca rozplakal podľa jeho vyjadrenia v zmysle inštrukcie matky, považoval za málo pravdepodobné, že by dieťa samé od seba začalo rozvíjať a zdôvodňovať obsah svojej výpovede pred znalcom, keď aj z posudku vyplýva, že je vysoko pravdepodobné, že dieťa hovorí na základe vlastnej skúsenosti a preto jeho vyjadrenia vyhodnocoval v tomto kontexte záveru znalca. Považoval za málo pravdepodobné, že by dieťa bez ingerencie niektorého z rodičov samo začalo rozprávať o výsluchu u znalca a zdôvodňovať obsah svojho vyjadrenia u znalca. K argumentom rodičov o otázke logopéda prihliadol na správu zo školy preukazujúcu, že výslovnosť maloletého sa od začiatku školského roka do januára nezlepšila, keď škola dokáže objektívne zhodnotiť výsledok tejto terapie. Zverenie maloletého do striedavej starostlivosti považoval za nevhodné pre maloletého aj z dôvodu vzdialenosti bydlísk jeho rodičov (otec B. K. - matka F. D.). K tvrdeniam otca, že býva v A., prihliadol na všetky jeho aktivity, správy zo šetrenia pomerov ÚPSVaR Galanta, na vyjadrenia otca počas šetrenia pomerov (v dome v B. K. plánujú vytvoriť všetkým trom deťom samostatnú izbu), na lustrácie vykonané vo vzťahu k otcovi a bydlisko jeho ďalších dvoch maloletých detí v B. K. a ustálil, že preferenčným bydliskom otca sú B. K.. Uviedol, že tvrdenia zo strany otca vo vzťahu k bývaniu sa rozchádzajú, raz uvádza, že od rozšírenia styku (nariadené neodkladným opatrením) tento realizuje v A. a inokedy tvrdí, že styk realizuje s maloleťm v B. K. a v ostatnom čase sa zdržiava výhradne v A.. Tvrdenie otca, že by matka zanedbávala starostlivosť (vrátane zdravotnej) o maloleté dieťa považoval za nepreukázané, pretože uvedené nesignalizovala ani škola, ani ÚPSVaR, či pediater. Konštatoval, že maloleť sa v starostlivosti matky javí spokojne, neboli avizované žiadne výkyvy v jeho správaní, neboli zistené žiadne nedostatky vo výchove matky, pričom prihliadol aj na vyjadrenie maloletého, ktorý uviedol, že má rád obidvoch rodičov, nevie si však predstaviť striedavú starostlivosť s tým, že mu boli vysvetlené všetky formy zverenia, ako aj možné alternatívy. S prihliadnutím na najlepší záujem maloletého dieťaťa, návrh otca na zmenu zverenia zamietol a maloletého ponechal v starostlivosti matky. Nevzhladol dôvod na psychiatrické vyšetrenie otca v zmysle návrhu matky, nakoľko z vykonaného dokazovania nebolo preukázané, že by otec vykazoval príznaky psychickej, či

psychiatrickej poruchy, čoho dôkazom je aj skutočnosť, že pri vypracovávaní znaleckého posudku znalec nežiadal súd o udelenie súhlasu s pribratím konzultanta z odboru psychiatrie, čo by v opačnom prípade s určitosťou urobil.

4. V súvislosti so zvýšením výživného konštatoval, že z vykonaného dokazovania mal preukázané, že maloletý v čase ostatného rozhodnutia o výživnom navštevoval predškolské zariadenie, aktuálne navštevuje 1. ročník základnej školy, matka mu hradí mesačne poplatok v škole vo výške 6 eur, platby súvisiace so začiatkom školského roka 20 eur za režijné náklady v jedálni, ZRPŠ 25 eur, futbalový krúžok 30 eur, oblečenie a obuv 100 eur, lieky 100 eur, zvýšené výdavky má na školské pomôcky, ktoré sa jej od otca nevracajú. Maloletý navštevuje školskú družinu, v prípade potreby absolvuje návštevy lekárov, napr. neurológa, kde matka zaplatila 17,99 eur za vyšetrenie, za EEG vyšetrenie 10 eur, očné vyšetrenie 7 eur. V súvislosti s nástupom maloletého do školy vznikli matke výdavky na učebnice a ZRPŠ vo výške 80 eur a za pomôcky podľa zoznamu školy 61,20 eur. V čase ostatného rozhodnutia mesačné výdavky na maloletého činili 200 eur (na oblečenie, stravu, mlieko, plienky, hygienické potreby, ktoré podľa vyhlásenia matky vo väčšej časti hradil otec). Konštatoval, že oproti ostatnému rozhodnutiu došlo k zvýšeniu výdavkov maloletého, najmä na školu a školské pomôcky, ako aj v súvislosti s prirodzeným rastom životných nákladov. Na strane matky mal preukázané, že je zamestnaná, jej priemerný mesačný príjem činí 1.401,50 eur (od januára 2023 do augusta 2023), poberá rodinné prídavky na dve maloleté deti vo výške 120 eur mesačne a daňový bonus na dve maloleté deti vyplácaný ročne, naposledy vo výške 1.600 eur. Matka má ďalšiu vyživovaciu povinnosť k maloletej E. B., nar. XX.XX.XXXX, na ktorú poberá výživné vo výške 150 eur mesačne a ďalšie príspevky zo strany jej otca. Matke nepribudla ďalšia vyživovacia povinnosť, je vlastníčkou rodinného domu v A. (v 1) a vozidla zn. Volkswagen Golf. S maloletými deťmi žije v byte svojich rodičov, na bývanie prispieva 200 eur mesačne, ďalšie výdavky má na dom v A. 155,88 eur ročne za poisťné, satelit a internet 50 eur mesačne, ročná poisťka auta 98,76 eur, daň z nehnuteľnosti 13,02 eur, daň za TKO 50 eur a za psa v jednej polovici. Ďalšie mesačné výdavky má na stravu na 3 osoby 250-300 eur, drogériu pre troch 50 eur, pohonné hmoty 150 eur, telefón matky a maloletej E. 60 eur, splátka hypotéka 342,78 eur a výdaje na oblečenie, stravu a hygienické potreby. V čase ostatného rozhodnutia bola matka na rodičovskej dovolenke, poberala rodičovský príspevok vo výške 214 eur a rodinné prídavky na dve maloleté deti vo výške 47,36 eur mesačne, teda došlo ku zvýšeniu jej príjmu. Na strane otca mal preukázané, že na začiatku konania bol nezamestnaný a podľa jeho tvrdení ho živila matka, v priebehu konania sa zamestnal (od 1.3.2024), pracovnú zmluvu uzavrel do 28.02.2025 s dohodnutým skráteným úväzkom na 7,5 hod. týždenne s hodinovou mzdou 4,977 eur za každú odpracovanú hodinu. Z výpovede otca zistil, že mu patrí provízia v rozpätí od 1.000 do 2.000 eur, na skrátený úväzok je zamestnaný dočasne a z dôvodu, aby sa mohol venovať aj maloletému. Pokiaľ by bol otec zamestnaný na celý úväzok, jeho príjem by činil cca 1.500 eur netto. Otec je ženatý, s manželkou má dve maloleté deti F. J. nar. XX.XX.XXXX a L. J., nar. XX.XX.XXXX, jeho manželka H. J. je zamestnaná, zarába cca 800 eur netto. Otec vlastní rodinný dom v B. K., ktorý sa nachádza na 35 árovom pozemku, vyžaduje si rekonštrukciu. S matkou maloletého A. vlastní v podiele 1/2 rodinný dom v A.. Mal preukázané, že otec je vlastníkom troch motorových vozidiel a jedného prívesu, iná vyživovacia povinnosť mu nepribudla, platí výživné na maloletého A. vo výške 200 eur mesačne, zameškané výživné nemá. Výdavky na maloletú F. otec vyčíslil vo výške 400 eur mesačne, na maloletú L. vo výške 330 eur mesačne a na maloletého A. vo výške 345 eur mesačne. Ďalšie mesačné výdavky uviedol za stravu 200 eur, telefón 50 eur, elektriku v dome v A. 93 eur, elektriku-dom B. K. 50 eur, voľu 200 eur, výživné A. 200 eur, pohonné hmoty 100 eur, príspevok manželke na stravu a bývanie 200 eur, t.j. spolu 1.988 eur. Konštatoval, že v čase ostatného rozhodnutia o výživnom bol otec nezamestnaný, bez evidencie na úrade práce, žil z úspor, vlastnil rodinný dom v A. a 5 motorových vozidiel, z ktorých jedno predal, ale vlastníctvo k motorovému vozidlu dovtedy prepísané nebolo.

5. Dospel k záveru, že návrh matky na zvýšenie výživného je čiastočne dôvodný. Mal preukázanú zmenu pomerov na strane maloletého, ktorý navštevuje 1. ročník základnej školy, mesačné náklady na jeho potreby predstavujú poplatky za ZRPŠ, stravu v škole 6 eur, režijné náklady 20 eur ročne, poplatok za družinu 20 eur, za návštevy odborných lekárov (neurológ, logopéd, oftalmológ), bežné výdavky na bývanie, stravu, oblečenie a obuv, školské pomôcky, hygienické potreby. Za primerané a preukázané považoval náklady na bývanie vo výške 70 eur, na stravu doma 100 eur na stravu, 6 eur na strava v škole, 25 eur ročne za ZRPŠ, oblečenie a obuv 50 eur. Prihliadol na ďalšie náklady, napr. na školské pomôcky, družinu, výlety a školské akcie, športové a kultúrne vyžitie, poplatky za futbal, poplatky u lekárov či výdavky na lieky a pod. Konštatoval, že ak má otec výdavky na maloletého mesačne vo výške 345 eur, je nepochybné, že aj matka ich má v podobnej výške v zmysle ňou predloženého rozpisu (ďňa

26.05.2023, kedy dieťa ešte navštevovalo materskú školu a hradila poplatky za materskú školu 30 eur, futbal 20 eur, solná jaskyňa v MŠ 10 eur, alikvótna čiastka za bývanie 50 eur, strava 100 eur, hygienické potreby 15 eur, oblečenie 100 eur, lekárske poplatky 5 eur, lieky 10 eur, vitamíny 10 eur, hračky 10 eur, ročný poplatok v MŠ 60 eur, rozlúčková slávnosť 25 eur). K otcom namietaným nákladom na stravu a pohonné hmoty uzavrel, že matkou vyčíslený náklad na stravu vo výške 100 eur mesačne je reálny pre dieťa vo veku 7 rokov, keďže ide o sumu 5 eur denne počas realizácie starostlivosti u matky (20 dní v mesiaci). Výdavky na pohonné hmoty do nákladov nezapočítal, pretože ich nepovažoval za nevyhnutné. Konštatoval, že od ostatného rozhodnutia o výživnom na maloletého uplynulo viac než päť rokov, čím došlo k prirodzenému, celkovému rastu životných nákladov. Prihliadol na zmenu pomerov na strane oboch rodičov majú preukázané zvýšenie príjmu u matky o cca 1.140 eur a u otca minimálne o 1.500 eur (v čase ostatného rozhodnutia bol podľa vlastného vyhlásenia bez príjmu, v súčasnosti podľa vlastného vyhlásenia zarobí uvedenú sumu). Prihliadal aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery rodičov. Zohľadnil vyhlásenie otca, že dosahuje príjem cca 1.500 eur mesačne, v závislosti od výšky provízií, hoci predložil pracovnú zmluvu, z ktorej vyplýva jeho mesačná mzda 150 eur. Považoval za nereálne, aby z tohto príjmu otec uživil svoju manželku, dve deti, platil výživné na maloletého a hradil výdavky na nehnuteľnosť v B. K. a tri motorové vozidlá, prívies, čln, ako aj ďalšie výdavky, napr. výlety s deťmi a pod. Vzal do úvahy, že príjem 150 eur alebo 1.500 eur presahuje mesačné výdavky otca, ktoré prezentoval vo výške 1.988 eur (bez uvedenia pôžičky, len s exekúciou z dôvodu nedoplatku príspevku na výživu nevydatej matke, oprávnenej matky maloletého a exekúciou z titulu nedoplatku na plyne v dome v A.). Uzavrel, že príjem otca musí byť vyšší ako jeho výdavky, t.j. cca 2.000 eur mesačne. Prihliadol na Metodiku MS SR pre výpočet výživného, podľa ktorej u otca pri zohľadnení dvoch vyživovacích povinností, je povinný platiť na maloletého vo veku 7 rokov a 2 mesiace, výživné vo výške 11% z príjmu, čo predstavuje z minimálne 2.000 eur mesačne sumu 220 eur mesačne. Rovnakou mierou by mala prispieť výživným na maloletého aj matka, ktorá sa o dieťa bude starať 20 dní v mesiaci a starostlivosť o dieťa zo strany otca musí byť vyvážená. Pri porovnaní výšky životného minima v rokoch 2018 a 2024 (ako spoločensky uznanou minimálnou hranicou príjmov fyzickej osoby, pod ktorou nastáva stav jej hmotnej núdze) konštatoval, že v roku 2018 suma životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa bola určená vo výške 91,06 eur, v roku 2024 vo výške 122,77 eur. V čase ostatného rozhodnutia sa rodičia dohodli, že otec bude platiť výživné vo výške 200 eur mesačne, t.j. 220 % sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa. Určené zvýšené výživné predstavuje 180% aktuálnej sumy životného minima, pričom rozdiel (40 %) zohľadňuje výkon starostlivosti otca o dieťa (10 dní v mesiaci). Uzavrel, že otec má možnosť prispievať na výživu maloletého sumou 220 eur mesačne aj vzhľadom na jeho majetkové pomery (vlastní viacero nehnuteľností, motorové vozidlá a čln a podľa jeho vyhlásenia má úspory a dostatok finančných prostriedkov na bežnom účte, pričom v lete roku 2024 má možnosť odpredať rodinný dom v B. K., keď očakáva príjem od matky vo výške 60.000 eur (titulom vyporiadania podielového spoluvlastníctva) a má finančnú spôsobilosť vo výške 63.000 eur, keď žije z úspor a nie z príjmu zo závislej činnosti. Na strane matky mal preukázané, že je podielovou spoluvlastníčkou rodinného domu v 1, vlastní jedno vozidlo, dosahuje príjem zo závislej činnosti vo výške cca 1.400 eur mesačne, poberá daňový bonus na dve deti a prídavky na dve deti a má dve vyživovacie povinnosti. Výživné zvýšil o 20 eur mesačne, teda úmerne k zvýšeniu životných nákladov v priebehu viac než piatich rokov, zohľadňujúc aj starostlivosť otca o maloletého s tým, že zvýšené výživné kopíruje odôvodnené potreby maloletého, príjmové a majetkové pomery a schopnosti a možnosti obidvoch rodičov. Konštatoval, že od posledného rozhodovania a nástupu maloletého na povinnú školskú dochádzku mu pribudli náklady na stravu, oblečenie, obuv, hygienické a školské potreby. Prihliadol aj na to, že otec na mimoriadne výdavky maloletého doteraz neprispieval, v minulosti riadne a včas výživné neplatil (preukázané potvrdením úradu práce o vyplácaní náhradného výživného na dieťa, výpismi z účtu matky a trestným rozkazom, voči ktorému otec mohol podať odpor). Mal za to, že ak otec zaplatí z príjmu výživné na maloletého 220 eur, matka prispeje na jeho výživu aspoň sumou 150 eur mesačne (čo predstavuje 10 % z jej príjmu), budú pokryté všetky odôvodnené potreby maloletého a obom rodičom zostane suma vyššia ako predstavuje ich životné minimum, teda dostatočná suma na ich vlastnú výživu, výživu ich maloletých detí a na reprodukciu vlastnej pracovnej sily. Výživné zvýšil zo sumy 200 eur mesačne na sumu 220 eur mesačne od podania návrhu, t.j. od 24.08.2023 .

6. Zročné výživné za obdobie od 24.08.2023 určil v sume 145,20 eur (od 24.08.2023 do 31.08.2023, 8 dní x 0,65 eur, t.j. 5,20 eur a od 01.09.2023 do 26.03.2024, 7 mesiacov x 20 eur, t.j. 140 eur), ktorú sumu povolil otcovi splácať po 10 eur mesačne aplikujúc ust. § 232 ods. 3, 4 Civilného sporového poriadku. Uviedol, že pri výpočte zročného výživného počítal iba so sumou, o ktorú zvýšil výživné (20

eur mesačne) s tým, že ak má otec nedoplatok na výživnom podľa ostatného rozhodnutia súdu č.k. 11P/43/2018-62 zo dňa 13.11.2018, tento si môže matka vymáhať cestou exekúcie.

7. Vychádzajúc z vykonaného dokazovania rozhodol o uložení výchovného opatrenia, majúc za preukázané, že komunikácia medzi rodičmi je naďalej deštruktívna, absentuje spolupráca vo výchove a starostlivosti maloletého, rodičia si navzájom vyčítajú spôsob starostlivosti o maloletého, ako i vzniknuté situácie, navzájom sa nahrávajú za účelom získania dôkazu proti sebe, nedokážu racionálne komunikovať, spolupracovať a riešiť starostlivosť o syna. Ak sa rodičia aj dohodnú, ich dohoda je len dočasná, majú odlišne vnímať situácie, odlišné názory na vyriešenie vzniknutého konfliktu, čo im bráni v dosiahnutí konsenzu, ktorý by bol v záujme maloletého. Konštatoval, že hoci v priebehu konania nariadil rodičom i maloletému výchovné opatrenie povinnosťou podrobiť sa odbornému poradenstvu v Centre pre deti a rodiny TENENET o.z., pracovisko Nové Zámky v rozsahu 40 hodín, k zlepšeniu v tomto smere nedošlo. Rodičia naďalej nerobia žiadne kroky pre vzájomné zlepšenie ich vzťahu a komunikácie, naďalej prevláda medzi nimi rodičovský konflikt, ich vzťah je komplikovaný, majú problém racionálne pristupovať k zabezpečovaniu starostlivosti o maloletého a ich komunikácia je neefektívna. Dospel k záveru o nevyhnutnosti, aby sa rodičia a maloletý podrobili odbornému a psychologickému poradenstvu na ÚPSVaR Nové Zámky, s čím súhlasili. Výchovné opatrenie uložil na šesť mesiacov od vykonateľnosti rozsudku so zameraním na motiváciu rodičov k zmene ich komunikácie, najmä k jej zlepšeniu, podpore riešenia rodičovského konfliktu, k zlepšeniu vzájomných postojov k maloletému, posilneniu kooperácie rodičov ohľadne maloletého a k objektívnejšiemu posúdeniu rodičovských kompetencií.

8. O trovách štátu rozhodol podľa § 57 a § 58 CMP a štátu priznal náhrada trov vo výške 938,70 eur vzniknutých vyplatením odmeny a náhrady hotových výdavkov za vypracovaný znalecký posudok znalca z odboru psychológia, odvetvie poradenská psychológia. Nakoľko preddavok na znalecké dokazovanie zložil otec vo výške 250 eur, znalcovi bola priznaná a súdom vyplatená znalecká odmena a náhrada jeho hotových výdavkov v celkovej sume 1.188,70 eur, túto sumu rozdelil rovnakým dielom medzi rodičov (po 594,35 eur), a otca zaviazal zaplatiť doplatok vo výške 344,35 eur (594,35 eur -250 eur). Obom rodičom uložil zaplatiť tieto trovy na účet tamojšieho súdu do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP.

9. Proti výrokom I., II. (v časti styku počas letných prázdnin), III. a IV. rozsudku súdu prvej inštancie podala odvolanie matka prostredníctvom zvolenej právnej zástupkyne. Navrhla napadnutý rozsudok zmeniť tak, že súd oprávni otca stretávať sa s maloletým počas bežného roka každý nepárny týždeň od piatku od 15.30 hod. do pondelka párneho týždňa v kalendárnom roku do 7.30 hod. s tým, že otec si maloletého prevezme v školskom zariadení a po skončení styku ho odovzdá do školského zariadenia v prípade, ak maloletý nemá v deň začiatku navštíviť školské zariadenie alebo sa v čase skončenia styku nebude nachádzať v školskom zariadení, otec ho prevezme alebo odovzdá pred miestom bydliska matky. Počas letných prázdnin bude oprávnený otec stykať sa s maloletým každý rok od 1.7. od 18.00 hod. do 14.7. do 18.00 hod. a od 1.8. od 18.00 hod. do 14.8. do 18.00 hod. s tým, že miestom preberania a odovzdania dieťaťa bude bydlisko matky. Navrhla zvýšiť výživné na maloletého na sumu 250 eur mesačne od 24.8.2023 a ročné výživné za obdobie od 24.8.2023 do 26.03.2024 vo výške 254,84 eur povoliť otcovi splácať mesačnými splátkami po 30 eur spolu s bežným výživným až do vyrovňania pod stratou výhody splátok, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku. Alternatívne navrhla rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výrokoch I., II., III. a IV. zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Odvolanie odôvodnila ustanovením § 365 ods. 1 písm. d/, f/ CSP a § 62 ods. 1 CMP.

10. Matka v odvolaní namietala porušenie ust. § 215 CSP, čl. 6 a § 35 CMP s poukazom na povinnosť súdu rozhodnúť na základe skutkového stavu zisteného vykonaným dokazovaním, na vyšetrovací princíp, a povinnosť v mimosporovom konaní zisťovať skutočný, čo najúplnejšie najobjektívnejší stav veci a vykonať aj iné dôkazy, ak to považuje za potrebné na zistenie skutočného stavu veci. Nesúhlasila s rozhodnutím o úprave styku otca s maloletým počas bežného roka a rozsah styku navrhla zúžiť od piatku od 15.30 hod. do nasledujúceho pondelka do 7.30 hod. Určený rozsah styku považovala za nevhodný, pretože z vykonaného dokazovania a tvrdení otca vyplynulo, že býva v rodinnom dome v B. K., odkiaľ smerujú aj všetky jeho aktivity. Otec má v B. K. manželku, s ktorou žije v spoločnej domácnosti a dve ďalšie deti, má tu prihlásené motorové vozidlá, lekárov riešil len z okresu Šaľa, maloletý sa zúčastnil lyžiarskeho výcviku zo ZŠ B. K.. V prípade rozšírenia styku od stredy do pondelka otec cestuje s maloletým po škole do B. K., ak má maloletý futbalový tréning končí o 17.00 hod. v

F. D., musí sa presunúť do B. K. cca hodinu autom a pripraviť sa do školy, pričom je už vyčerpaný a takéto presuny nie sú v jeho záujme. Za nevhodné považovala, že dieťa musí na styk pripraviť aj s potrebnými školskými pomôckami a učebnicami na tri vyučovacie dni, navyše musí mať pobalené oblečenie a školskú tašku, čo ho zaťažuje. Otcovi ponúkla možnosť maloletému pobaliť oblečenie na 7 dní s tým, že si veci ponechá u seba, čo odmietol. Otec v konaní deklaroval, že pre syna oblečenie má, avšak po poslednom pojednávaní na ňu zaútočil, že je povinná dieťa na styk pripraviť a pobaliť. Ak otec tvrdí, že má na syna výdavky vo výške 345 eur a má pre neho oblečenie, nie je dôvod, aby žiadal zbaliť všetky veci. Je schopná a ochotná pre maloletého na styk pripraviť veci a uvedené musí byť zohľadnené pri určovaní výživného. Namietala, že otec sa s maloletým riadne nepripravuje do školy, o čom svedčia predložené správy školy, otec nerešpektuje požiadavku, aby písal s maloletým diktáty, tieto povinnosti zanedbával, čo musela so synom dorábať. Maloletého prospech sa zhoršil v predmete slovenský jazyk, keďže otec si neplnil svoje rodičovské povinnosti a riadne sa s ním nepripravoval do školy. K otcom tvrdým skutočnosťami ohľadom jeho bývania v A. v spoločnom dome uviedla, že na Okresnom súde v Nových Zámkoch prebieha konanie o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva tejto nehnuteľnosti, aktuálne je dom neobývateľný, nie sú v ňom zabezpečené základné služby spojené s užívaním bytu, ani vhodné podmienky pre výchovu maloletého. Od roku 2021 je v danej nehnuteľnosti vypnutý plyn, pretože otec neplatil energie za dom, po jej odchode z domu, ktorý zostal v nevyhovujúcom stave, čo potvrdil i znalecký posudok č. 41/22 vypracovaný znalcom Ing. Jaroslavom Tokárom (údržba rodinného domu je v súčasnej dobe zanedbávaná). Dala do pozornosti, že počas konania otec zmenil výpovede ohľadom jeho bydliska, zdravotného stavu maloletého a jeho zdroju obživy. Ak otec tvrdí, že s maloletým trávi čas v rodinnom dome v A. a potom v B. K., je zjavné, že dieťa neustále mení domácnosť a prostredie, čo je v rozpore s tým ako by malo vyrastať. Dieťa má mať vytvorené vhodné podmienky bezpečné a stabilné prostredie, avšak rodinný dom v A. toto nespĺňa. Dôvodom pre zúženie styku otca s maloletým sú i tvrdenia o zdravotnom stave syna, ku ktorým sa podrobne vyjadrila dňa 15.03.2024 a na ktorých zotrúva. Otec sa snaží vzbudzovať dojem jeho starostlivosti o maloletého, avšak jeho správanie je účelové, keď navyše matku o týchto vyšetreniach neinformoval a dozvedela sa o nich až po vyšetrení. Hoci otec tvrdí, že býva v A., imunológ maloletému vybavil v Šali, pričom všeobecná lekárka má sídlo v mieste bydliska maloletého v F. D.. Poukázala na to, že v čase ochorenia maloletého, ho ona sprevádzala na vyšetrenia, otec jej len oznámil, že dieťa je choré, čo preukazujú aj správy C. M.. Počas celého konania ju otec atakoval, udával, že má maloletého biť, obvinil ju z týrania a zanedbávania starostlivosti o dieťa, ktoré tvrdenia sa nepreukázali. Z lekárskej správy C. M. vyplynulo, že starostlivosť o maloletého zo strany matky je veľmi dobrá, dodržiava liečbu a aj správa logopedičky potvrdila, že spolupráca s matkou je veľmi dobrá. Poukázala na správu ÚPSVaR zo dňa 28.2.2023 obsahujúcu informácie o priebehu stretnutia rodičov a maloletého dňa 17.1.2023, keď otec jej poslal mailovú komunikáciu s lekárskou správou z vyšetrenia maloletého na detskej pohotovosti u C. N., v ktorej lekárka potvrdila jeho slová, že si otec všimol na rukách maloletého hlboké rany po škrabancoch. Tieto skutočnosti otec orgánom činným v trestnom konaní neoznámil, pretože očakával, že to urobí ÚPSVaR, pričom ani počas pohovoru s maloletým na ÚPSVaR neboli u neho viditeľné žiadne stopy po škrabancoch a iných poraneniach. Je zjavné, že otec si vymýšľal v snahe obviniť ju z trestného činu týrania blízkej a zverenej osoby. Zo správy o priebehu práce s rodinou za september 2023 vyplýva, že otec ju obvinil, že mu odovzdáva maloletého na styk chorého, ktoré správanie a obvinenia považuje za absurdné. Otec síce poukazoval na správu C. M., ktorá má potvrdiť, že maloletý je už 4 dni chorý, k čomu predložila ona správu učiteľky základnej školy, z ktorej je zjavné, že maloletý v tom čase nevykazoval žiadne známky ochorenia. Otec účelne navštívil lekárku a oznamoval jej nepravdivé údaje. Preukázala, že je zodpovednou, starostlivou matkou, schopnou vytvoriť stabilné a harmonické prostredie, čo vyplynulo aj zo znaleckého posudku č. 2/2023 vypracovaného Mgr. Irenou Korimovou. Závery znaleckého posudku hodnotili jej osobu ako uvážlivú, obozretnú so zmyslom pre realitu, uprednostňuje jednoduché konanie, prevažuje u nej pokojné ladenie, uvoľnenosť a trpezlivosť, práve z týchto dôvodov je schopná maloletému vytvoriť vhodné prostredie. U otca znalkyňa zistila citovú rezervovanosť a odťažitosť, ambicióznosť, tendenciu k prispôsobovaniu si pravidiel, sklony pochybovať, kritickosť, snahu tlmiť svojich pudov a sebaovládanie, pričom otec má tendenciu k prejavom energického správania a reagovania, ktoré môže viesť k nátlakovým scénam, nepokoju a hľadaniu nových predmetov záujmu. Z posudku vyplýva, že otec je podozrievavý s tendenciou reagovať za každých okolností, čo môže viesť ku konfliktom. Závery znalca preukazujú jej tvrdenia, že s otcom sa nedá dohodnúť, neustále ju podozrieva, nie je dostatočne zrelý a pripravený na široko upravený styk s maloletým. Na strane otca nie je momentálne pokojné harmonické prostredie, otcovi nikdy nechcela brániť v styku s maloletým a do budúcnosti nevyklučuje zmenu úpravy styku, ak sa začne správať vyrovnané a začne ju rešpektovať ako matku maloletého. Z dokazovania vyplynulo, že otec si ju neváži, degraduje ju,

nadáva jej, má potrebu pochybovať o nej a o jej výchovných metódach a poskytovaní starostlivosti. Zo záverov znaleckého posudku je tiež zrejme, že otec pri kladení otázok má tendenciu odkláňať sa k inej téme, ktoré správanie možno považovať za vyháňanie sa reálnemu opisu prežitých skutočností. Aj zo správy centra Tenenet, o.z. o priebehu práce s rodinou z mája 2023 vyplýva, že otec akoby nepočúval usmernenia centra, odbočuje od tém, presadzuje svoj názor a pohľad na situáciu. Stotožnila sa so závermi súdu, že podmienky na striedavú starostlivosť nie sú splnené. Aj v tomto smere poukázala na správy Tenenet, o.z., z ktorých je zrejme, že maloletý má bližší vzťah k matke, o otcovi na stretnutí nehovoril, spomína jeho manželku, s ktorou trávi väčšinu času, a uviedol, že otec mu zakazuje rozprávať o mame, pozdraviť ju, povedať jej, že ju ľúbi. Bolo preukázané, že maloletý má bližšie citové väzby s matkou, v ktorej prítomnosti sa cíti uvoľnene a spokojne, keď u otca trávi viac času s jeho manželkou. Nesúhlasila s úpravou styku počas letných prázdnin, pretože doposiaľ bola realizovaná naopak a na tieto letné prázdniny už pre maloletého zabezpečila denný tábor. V tieto dni mal byť podľa pôvodnej úpravy s matkou a v dôsledku zmeny rozhodnutia tieto dni pripadli otcovi. Dňa 01.07.2024 má maloletý nariadené imunologické vyšetrenie v Šali, ktoré má absolvovať v ranných hodinách s matkou, o čom otec vie na základe informácie zo dňa 15.02.2024. Vo vzťahu ku zvýšeniu výživného na maloletého namietala, že súd neprihliadol na skutočnosť, že otec sa nepodieľa na mimoriadnych výdavkoch maloletého a matka ho zabezpečuje aj na čas, kedy je u otca. Poukázala na vlastníctvo nehnuteľnosti a hnutelného majetku otca a uvedený predpokladaný príjem otca do výšky 2.000 eur. Dala na zváženie, či výdavky otca, ktorý sa stará o maloletého 9 dní v mesiaci, môžu byť vyššie ako výdavky na maloletú dcéru, o ktorú sa stará denne a ktoré vyčíslil sumou 330 eur. Namietala, že otec výdavky na maloletého nepreukázal, nepodieľa sa na ich zabezpečení, ani na nákladoch súvisiacich so školou a krúžkovými aktivitami. Z vykonaného dokazovania nevyplývalo z čoho táto otcom vyčíslená položka sumou 345 eur pozostáva. Mala za to, že otec nepravdivo a klamlivo uvádzal svoje príjmy, tvrdil, že ho živí matka alebo manželka alebo žije z úspor. Otec bol od roku 2022 nezamestnaný a až na poslednom pojednávaní predložil zmluvu, z ktorej vyplýva jeho príjem 2.000 eur. Tvrdenia otca nekorešponujú s realitou, pokiaľ ide o jeho majetkové pomery a argument, že ho živí matka. Podľa jej mienky, súd mal zisťovať majetkové pomery aj matky otca, ktorá mu má pravidelne prispievať sumou 1.000 eur mesačne. Tvrdenia otca, že ho finančne podporuje manželka, považovala za chaotické a spochybniteľné. Nesúhlasila so zvýšením výživného na 220 eur mesačne, pretože je nedostatočné. Namietala, že súd dospel k nesprávnemu zisteniu, keď pri vzhliadnutí majetku otca a uvádzanému príjmu mal vziať do úvahy aj odporúčanie kolízneho opatrovníka zvýšiť výživné na sumu 250 eur. Za neprimerané považovala určenie splátok zročného výživného po 10 eur mesačne, vzhľadom na majetkové pomery otca. Navrhla, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie a splátky zvýšil na sumu 30 eur mesačne. Uviedla, že po poslednom pojednávaní otec na ňu zaútočil, že maloletého nevhodne oblieka, že mu poskytla zničené veci, malé topánky, avšak v prípade pochybností, si mohol súd uvedené preveriť prostredníctvom školy. Otec žiada, aby maloletému zbalila značkové oblečenie, kúpila mu lyžiarsku výbavu s odôvodnením, že poberá výživné. Maloletému kúpila veci, ktoré jej otec opakovane nevracal, preto musela duplicitne kúpiť dve školské tašky, dva peračníky a ďalšie učebné pomôcky. Financuje aj futbalové tréningy maloletého, akcie v škole, zabezpečuje mu lieky aj oblečenie a toto odovzdáva otcovi, ktorý prispieva len výživným. Sama hradí aj náklady na logopedické vyšetrenia (1hod./25 eur), pričom otec si vyžadoval, aby sa maloletý zúčastňoval sedení viackrát. Namietala porušenie jej práva na spravodlivý proces z dôvodu nedostatočného odôvodnenia napadnutého rozhodnutia. Podľa jej názoru súd spôsobil vadu konania aj tým, že neuplatnil zásadu úplnej apelácie v zmysle CSP a tým, že nenaplnil procesné požiadavky pri rozhodovaní o výživnom a úprave styku s maloletým, keď nevykonal riadne dôkazy, prihliadol k nedokázaným tvrdeniam otca, podstatné okolnosti opomenul a niektoré vykonané dôkazy zhodnotil v rozpore so skutočnosťou, čím porušil zásadu materiálnej pravdy, v dôsledku čoho nesprávne a neúplne zistil skutočný stav veci.

11. Proti rozsudku súdu prvej inštancie vo výroku I., II., III., IV. a V. podal odvolanie otec prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu navrhujúc napadnutý rozsudok zmeniť a maloletého zveriť do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov s tým, že matka bude vykonávať starostlivosť o maloletého od pondelka párneho kalendárneho týždňa od 8.00 hod. do pondelka nepárneho kalendárneho týždňa do 8.00 hod. a v starostlivosti otca bude od pondelka nepárneho kalendárneho týždňa od 8.00 hod. do pondelka každého kalendárneho týždňa do 8.00 hod., počas prázdnin a sviatkov bude starostlivosť rodičov o maloleté dieťa rozdelená tak, že počas veľkonočných sviatkov v párnom kalendárnom roku od stredy pred veľkonočným štvrtkom od 18.00 hod. do utorka po veľkonočnom piatku do 18.00 hod. bude maloletý v starostlivosti otca, počas veľkonočných sviatkov v nepárnom kalendárnom roku od stredy pred veľkonočným štvrtkom od 18.00 hod. do utorka po veľkonočnom pondelku do 18.00 hod. bude v starostlivosti matky, počas jarných prázdnin v párnom kalendárnom roku odo dňa predchádzajúceho

týmto prázdninám stanovených Vyhláškou Ministerstva školstva SR pre daný kraj od 18.00 hod. do posledného dňa týchto prázdnin do 18.00 hod. bude v starostlivosti matky, počas jarných prázdnin v nepárnom kalendárnom roku odo dňa predchádzajúceho týmto prázdninám stanovených Vyhláškou Ministerstva školstva SR pre daný kraj od 18.00 hod. do posledného dňa týchto prázdnin do 18.00 hod. bude v starostlivosti otca, každoročne počas letných prázdnin bude v starostlivosti otca od 30.6. od 18.00 hod. do 15.7. do 18.00 hod. a od 31.7. od 18.00 hod. do 15.8. do 18.00 hod. a v starostlivosti matky od 15.7. od 18.00 hod. do 31.7. do 18.00 hod. a od 15.8. od 18.00 hod. do 31.8. do 18.00 hod., počas zimných prázdnin v párnom kalendárnom roku odo dňa predchádzajúceho týmto prázdninám stanovených Ministerstvom školstva SR pre daný kraj od 18.00 hod. do 30.12. do 18.00 hod. bude v starostlivosti otca a od 30.12. od 18.00 hod. do posledného dňa týchto prázdnin do 18.00 hod. bude v starostlivosti matky, počas zimných prázdnin v nepárnom kalendárnom roku odo dňa predchádzajúceho týmto prázdninám stanovených Ministerstvom školstva SR pre daný kraj od 18.00 hod. do 30.12. do 18.00 hod. bude v starostlivosti matky a od 30.12. od 18.00 hod. do posledného dňa týchto prázdnin do 18.00 hod. v starostlivosti otca. Žiadal výživné počas striedavej osobnej starostlivosti neurčiť a zmeniť výrok IV. tak, že ročné výživné za obdobie od 24.08.2023 do 26.3.2024 nevzniklo. Miestom prevzatia a odovzdania dieťaťa žiadal určiť miesto školského zariadenia dieťaťa a v prípade, ak sa dieťa nebude nachádzať v školskom zariadení, určiť bydlisko toho rodiča, ktorému starostlivosť končí. Navrhol žiadnemu z účastníkov nepriznať nárok na náhradu trov konania.

12. Otec odvolanie odôvodnil ust. § 365 ods. 1 písmeno e/, f/, h/ CSP. Namietal, že súd nezistil úplne skutkový stav veci, do spisu neboli predložené všetky správy Tenenet o.z. a správy kolízneho opatrovníka, ktoré sú v jeho prospech a potvrdzujú jeho tvrdenia. Súd sa uspokojil len s vyjadrením kolízneho opatrovníka, že otec rozpráva škaredé veci na matku, čo nepovažoval za prípustné a parciálne povyberal len niektoré informácie zo správ Tenenet, o.z.. Súd opomenul, že matka ho sústavne osočovala, dieťa o ňom bezdôvodne hovorilo, že je zlý, ktorá rétorika pochádza od matky, ktorá v prítomnosti detí kričievala a bežne rozprávala, že kričí, lebo otec žije s inou ženou. Súd sa s uvedeným nevysporiadal, hoci tieto skutočnosti boli aj predmetom znaleckého posudku. Uviedol, že matka sústavne zatajovala zdravotný stav maloletého, neustále mu bránila v styku s otcom, ak sa styk náhodou uskutočnil, matka ho navštívila v A. a vytvárala konflikty, ktorých boli účastní aj staršie deti, maloletému hovorila, aby otca volal priezviskom, že si nájdu iného otca, zakazovala mu hovoriť o otcovi, nemohol si zobrať od neho oblečenie, hračky, čo nechávala pohodené pred OC Aquarium F. D.. Matka maloletého natáčala pri každom styku s otcom, po každom styku ho postavila do kúta a muselo jej odpovedať, čo robilo s otcom, pričom uvedená matka prezentovala aj v Tenenet, o.z. a doložila dokumentáciu, z ktorej je zrejmé, že dieťa stáva smutné v kúte. Je na zváženie, či permanentné negatívne nastavovanie dieťaťa zo strany matky voči otcovi je na mieste a či uvedené nie je diskvalifikačným predpokladom pre matku, aby dieťa zostalo v jej výlučnej starostlivosti. Ak súd negatívne vyjadrenie otca voči matke považuje za neprípustné, je otázkou prečo kontinuálnu degradáciu otca a jeho postavenie v živote dieťaťa odignoroval. Toto jednostranné hodnotenie súdu vyvoláva pochybnosti o objektívnom posúdení veci a vyvoláva pocit nespravodlivého a nedôveryhodného rozhodnutia. Súd opomenul, že správanie matky hodnotil aj súdny znalec, a uspokojil sa len s jedným tvrdením kolízneho opatrovníka. Súdu neprekážalo, že matka dieťa nahráva, že ho necháva v aute, že otca si po každom styku natáča, vytvára konflikty a toto všetko zažíva dieťa permanentne od útleho veku do súčasnosti. Dieťa nemôže hovoriť pred matkou, čo robí s otcom, otca zatajuje, na futbalovom krúžku ho nemôže pozdraviť a nepozdravil ho ani na znaleckom vyšetrení. Uvedené nehodnotil ani súdny znalec ani súd, pričom vôbec neskúmali dôvod takéhoto správania sa maloletého voči otcovi v prítomnosti matky. Súd vyhodnotil zdravé výchovné prostredie u matky na základe hodnotenia znalca, podľa ktorého je matka pokojná a racionálna, čo je v rozpore s jej správaním, keď aj počas súdneho konania matka každého zaťažuje banálnymi, vymyslenými a nadhodnotenými problémami. Z rozhodnutia vyplýva, že súd vychádza z dominantného postavenia matky voči dieťaťu, jej zlyhania opomenul alebo ospravedlnil, avšak otcovo presúvanie pozornosti z jedného objektu záujmu na druhý zhodnotil ako nesystémovosť, čo ho diskvalifikuje zo striedavej starostlivosti, hoci znalec ho posúdil tak, že môže byť menej odolným. Súd aj znalec uviedli, že dieťa má rovnocenný vzťah k obojmu rodičom, má ich rado, má u nich vytvorené vhodné podmienky a v starostlivosti otca neboli zistené nedostatky. Ak sa matkine sklony k agresivite neprejavili z pohľadu súdu ako diskvalifikačné voči starostlivosti o dieťa, nie je zjavné, prečo súd presuny centra pozornosti u otca vyhodnotil ako diskvalifikačný predpoklad. Nebola preukázaná príčinná súvislosť medzi touto charakteristickou črtou otca a jeho starostlivosťou o dieťa, u ktorej nedostatky zistené neboli. Poukázal na hodnotenie otca znalcom ako vytrvalý, zodpovedný, rozhodný, svedomitý, so zmyslom pre povinnosť, ktoré vlastnosti hovoria o systematickosti, keď po tom ako došlo k rozšíreniu

styku s maloletým, dal dieťaťu režim, systém a poriadok a rieši jeho potreby komplexne. Maloletého podporuje v záujmových aktivitách, riešil jeho zanedbaný zdravotný stav s pediatričkou, imunológom a logopédom, dôsledkom čoho je úprimný záujem dieťaťa o rovnomerný spôsob starostlivosti, ktoré je s ním spokojné a šťastné. Podľa znalca je silnou stránkou otca riešenie úloh na princípe konvergentného uvažovania, keď uplatňuje princíp logického myslenia a disponuje dobrou schopnosťou abstrakcie. Znalec konštatuje v dôsledku silne emocionálne sytených situácií, že môže u otca dochádzať k prejavom energického správania, reagovania a v situáciách, keď je vystavený stresom, bolesti alebo návalom hnevu, môže dochádzať k dominancii pocitov, ohrozenosti. Znalec u neho vyhodnotil prevahu skôr vysoko pozitívne charakteristických čŕt a energického správania, ku ktorému môže dochádzať len vo vypätých emocionálnych situáciách. Dlhodobo tvrdí, že matka neustále vyvíja konflikty, aby oklieštila jeho styk s maloletým. Matka zneužila aj výchovné opatrenie a vždy bol v pozícii, že musel vysvetľovať a vyvracať jej klamlivé informácie. Konanie matky je vysoko konfliktné, keď vytvára domnelé problémy a okolie zahlcuje podaniami, žiadosťami a sťažnosťami. Nesúhlasil so závermi znalca, že matka je pokojná, racionálne pristupuje k riešeniu situácie, pretože je konfliktná, agresívna, podáva trestné oznámenia a otec sa pod vplyvom jej konania musí neustále vyvíňovať. Toto konanie matky sa nevzťahuje len na šokové situácie, v ktorých živote je pomenej, ale ide o bežné konanie voči nemu ohľadne starostlivosti o maloletého. Po vyhlásení rozsudku matka v rodinnom dome v A. vytrhla posuvné dvere z pántov, vytrhla zámok z dverí, odniesla z domu nejaké veci, podal na ňu trestné oznámenie. Matka nevie ovládať svoje konanie permanentne a vždy poruší všetko, na čom sa rodičia v prítomnosti právnych zástupcov dohodli. Záver znalca, že matka je pokojná považoval za nepresvedčivý, keď naopak pri osobnosti otca neboli zistené takéto rizikové signály. Poukázal na rozpory v znaleckom posudku č. 2/23 vypracovanom Mgr. Irenou Korimovou dňa 07.06.2023, podľa ktorých v štruktúre osobnosti matky sa nachádza rezervovanosť, uzavretosť, pedantnosť a sklony k mrzutosti, a zároveň je u nej prevaha pokojného ladenia, uvoľnenosti a trepezlivosti. Namietal, že súd znalecký posudok interpretuje vždy viacej v prospech matky ako otca. Za podstatnú informáciu považoval črtu osobnosti matky, ktorú súd bagatelizoval, keď znalec konšatoval, že nároky a snahy, ktoré nie sú integrované do osobnosti matky vedú ku konfliktnému konaniu. Za týchto okolností je v správaní charakteristická náladovosť, výbušnosť, situačná determinovanosť, intolerantné prejavy. Zjavne teda nejde o šokové situácie, ale všetky situácie a celé konanie, ktoré je poznačené nespokojnosťou matky, ktorá neustále vytvára konflikty. Podľa znalca situácie, ktoré evokujú intenzívne emócie môže dochádzať k paradoxným často agresívnym reakciám zo subjektivistickým nasadením a zhoršenou orientáciou matky. Vplyvom stresových situácií sa cíti matka neistá, ohrozená, nemá primeranú výdrž, správanie je labilné. Takéto správanie matky je badateľné počas celého konania. V zmysle znaleckého posudku otec má počas pracovných dní zaužívané vzorce dennej starostlivosti a jasne formulované pravidlá, preto spochybnil záver súdu o jeho nesystematickosti Jeho záujem o harmonické rodinné vzťahy opisuje aj znalec, pričom stretnutia, interakcie dieťaťa s otcom zo dňa 2.4.2023 opisuje tak, že maloletý vedie s otcom dialóg, smejú sa, páči sa mu hra s otcom, teší sa, je uvoľnený, živo komunikuje. Znalec tiež konšatoval, že otec dieťaťu prejavuje náklonnosť objatím a bozkom na líce, dieťa prijíma jeho dotyky a prejavy lásky, kontakt medzi nimi je priateľský, plynule na seba napájajú, hoci sa nevideli niekoľko dní, otec dieťaťu poskytuje nové skúsenosti, vzbudzuje v ňom zvedavosť a vytvára mu nové príležitosti v hre. Dieťa si rozumie s oboma rodičmi, ktorí majú vytvorené podmienky a primerané psychologické predpoklady pre starostlivosť o dieťa. Poukázal na to, že otázka zverenia a starostlivosti o maloleté dieťa je otázkou právnou, ku ktorej sa znalec vyjadrovať nemal. Znalec svoje stanovisko, že neodporúča striedavú starostlivosť odôvodnil tým, že rodičia nedokážu efektívne komunikovať na formálnej, ani informačnej úrovni a odporučil ponechať aktuálnu úpravu styku s maloletým. Podotkol, že súčasná úprava styku, i keď je formálne nazvaná ako rozšírený styk, v zmysle súdnej praxe každý druhý týždeň od stredy do pondelka je striedavou formou starostlivosti nerovnomerne rozvrhnutom v pomere 9:5 dní v prospech matky. Zo znaleckého posudku nevyplýva žiadna osobnostná črta na strane otca, ktorá by odôvodňovala nemožnosť zveriť dieťa do striedavej starostlivosti. Záver znaleckého posudku považoval za rozporný so znaleckým vyšetrením a závery znalca za nespravodlivé a nepochopiteľné. Jediným dôvodom podľa súdneho znalca je skutočnosť, že rodičia spolu nedokážu komunikovať, s ktorým záverom sa stotožnil aj súd prvej inštancie. Avšak tento právny názor súdu je už prekonaný nálezmi Ústavného súdu Slovenskej republiky, kedy len problematická komunikácia medzi rodičmi nemôže byť prekážkou nariadenia striedavej osobnej starostlivosti (nález III. ÚS 1206/09 zo dňa 23-02-2010sp. zn. I. ÚS 2661/10 zo dňa 2.11.2010, Nález Ústavného súdu českej republiky sp. zn. I ÚS 1554/14 z 30.12.2014). Podľa spomínanej judikatúry nemôže samotná absencia komunikácie medzi rodičmi a jej zhoršená kvalita, viesť k vylúčeniu striedavej starostlivosti, čím by sa otváral priestor k zneužitiu postavenia rodiča, ktorý mal dieťa doteraz zverené do starostlivosti. Matkino správanie je posilnené tým, že sa voči nemu

nikto nevzoprie a neodporuje jej, pretože je tak konfliktná, že nikto s ňou nechce mať problémy. Za uvedené trpí vzťah maloletého s otcom, keďže matka nechce dopustiť, aby ich vzťah bol pekný a preto sa dieťa v prítomnosti oboch rodičov tvári, že otec neexistuje. Toto sa deje len v prítomnosti matky a je jednoznačné, že dochádza k negatívnemu ovplyvňovaniu dieťaťa, ktoré vie, že ak prejaví akýkoľvek pozitívny vzťah k otcovi, nastane výbuch u matky a ďalšie prekážky v styku. Matka nebola schopná sa dohodnúť ani na lyžiarskom výcviku maloletého, keď klamlivo uvádzala rôzne informácie, napr. aj v súvislosti s imunologickým vyšetrením maloletého a uvádzala klamlivé tvrdenia a informácie, aby dosiahla zúženie styku neodkladným opatrením. Krajský súd v Trnave nezmenil neodkladné opatrenie súdov a preto je podivné, ak súd tvrdí, že takto nastavený styk prebieha dlhodobo, a nenastala taká zmena pomerov, aby odôvodňovala zmenu rozhodnutia. Od ostatného rozsudku o úprave styku s maloletým (rozsudok č.k. 16P/20/2021-210 z 21.9.2020, právoplatný dňa 28.09.2020) ubehlo viac ako 2 a pol roka, vtedy malo dieťa 4 a pol roka, dnes je vo veku 7 rokov, preto je zrejmé, že k zmene pomerov došlo. Medzi kritériá, ktoré musí súd zohľadniť pri určovaní najlepšieho záujmu maloletého dieťaťa sú najmä existencia pokrvného putá medzi dieťaťom a osoby snažiacej sa o jej zverenie do starostlivosti, miera zachovania identity dieťaťa a jeho rodinných väzieb, schopnosť osoby zaistiť jeho vývoj a fyzické, vzdelávacie, emocionálne, materiálne a iné potreby a pranie dieťaťa. Všetky uvedené podmienky na nariadenie striedavej starostlivosti sú splnené a táto je v záujme maloletého. Konfliktný vzťah rodičov sa prejavuje smerom k ich osobám, dieťa tým nezaťažujú, čo potvrdil aj maloletý a táto konfliktnosť nemá vplyv na starostlivosť každého z rodičov o maloletého. Dieťa vyjadruje lásku k obojmu rodičom rovnako a verbalizuje, že styk s otcom v súčasnosti mu nepostačuje, chce dlhší čas. Súd prevzal názor dieťaťa, že súčasný styk s otcom mu vyhovuje, avšak s poukazom na znalecký posudok a vykonané pohovory s maloletým dňa 20.04.2023 a 01.05.2023 je tento zisťovaný názor zastaralý a neaktuálny. Na pojednávaní poukázal na to, že maloletý sa v jeho prítomnosti rozplakal a sťažoval sa prečo nemôže byť otcom. S daným argumentom sa súd vysporiadal tak, že tento názor bez ingerencie jedného z rodičov by nenastal. Ide však o rozpor v tvrdeniach a bolo namieste predvolať dieťa a zisťovať jeho názor. Maloletého na pohovor vždy privádzala matka, vedel ako má odpovedať, aby bol rodič spokojný. Aj znalec poukázal na to, že dieťa je naučené potláčať svoje spontánne prejavy a je ústupčivé. Znalec zistil, že dieťa budúci vývoj pozorne sleduje a chcel by sa ochrániť pred zranením a sklamaním, chcel by podmienky vyjasniť a nájsť oslobodzujúce riešenie, ktoré by ho zbavilo záťaž. Maloletý navonok vyčkáva, je kriticky pozorný, dištancovaný, tým sa chráni pred sklamaním. V prítomnosti matky chce maloletý vyjadriť svoju skutočnú túžbu a pociť, aby nedochádzalo ku konfliktom a aby nebol sklamaný a pod vplyvom konania matky sa naučil potláčať svoje spontánne prejavy a uprednostniť potreby druhých. Naposledy bol názor maloletého zisťovaný prostredníctvom kolízneho opatrovníka a na pojednávaní bol prečítaný iba prepis výpovede dieťaťa. Namietal, že z pohovoru mala byť vykonaná nahrávka za účelom posúdenia, či nedošlo k rozdielnej interpretácii názoru dieťaťa. Nahrávka do súdneho spisu nebola založená, čo považoval za procesné pochybenie pri zisťovaní názoru dieťaťa. Aj kolízny opatrovník verbalizoval k otcovi, že dieťa je iné pri matke a iné pri ňom a vykoná pohovor aj v situácii, keď ho privedie otec, k čomu nedošlo. Maloletý bol vypočutý dňa 20.03.2024 za okolností, že ku kolízному opatrovníkovi boli predvolaní obaja rodičia a tento požiadal otca, aby išiel po dieťa do školy, že ho vypočuje. Keďže maloletý ustupuje v prítomnosti matky, mal za to, že nebol riadne zistený názor maloletého. Neobstojí argument, že matka nemala možnosť ovplyvňovať dieťa, stačí dlhodobá vlastná skúsenosť dieťaťa, že bolo po styku s otcom pravidelne natáčané, že bolo trestané, ak si niečo od otca chcelo zobrať, že bolo potrestané aj tým, že bolo na lyžiarskom výcviku a bude vypovedať to, čo od neho rodič očakáva. Maloletý nie je schopný vzdorovať a presadzovať si svoj názor voči konfliktnému rodičovi, avšak jemu verbalizuje, že chce byť s ním viac ako od stredy do pondelka rána a keď končí starostlivosť u neho je mrzutý, nespokojný, nechce odísť. Navrhol zopakovať výsluch maloletého na neutrálnom mieste tak, aby mohol slobodne vyjadriť svoj názor. Namietal, že súd nezistil úplne skutočný stav veci, jeho skutkové závery nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní, preto došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci. Nariadením striedavej starostlivosti by došlo k rovnomernému a rovnocennému výkonu starostlivosti o maloletého, bol by priestor eliminovať konflikty rodičov, keď každý z nich vie maloletému saturovať jeho emocionálne, materiálne potreby, dieťa by sa striedalo vždy po týždni v školskom zariadení, čím by sa odbúral rodičovský konflikt. Matka poukazuje, že otec nežil s ňou, ale so svojou manželkou, zamlčeva, že s bývalým manželom má vzťah, mala by sa pozrieť na rozpadnutý vzťah a zamerať sa na záujem dieťaťa a jeho právo vyrastať v pokojnom harmonickom prostredí, obklopené láskou a pochopením. Nesúhlasil s tvrdeniami, že nebolo preukázané, že by matka zanedbávala dieťa po zdravotnej stránke, nakoľko gastro-ORL-alergo vyšetrenia pediater odporučil otcovi v prípade, že dieťa kašle. Keďže namietal nadmernú chorobnosť maloletého do októbra 2022, pediater odporučil tieto vyšetrenia, ktoré napokon riešil otec po rozšírení styku. Skutočnosť, že vyšetrenie

riešil v lete 2023 nemôže byť vykladané na jeho ujmu, vzhľadom na nedostatok lekárov a čakacie doby u nich. Matka je zdravotná sestra a ak tvrdila, že dieťa je často choré, mohla s ním absolvovať vyšetrenie. Maloletý má určenú diagnózu alergie: rhinitis allergica, inhalačná alergia na plesne a sekundárne imunodeficientný stav, preto z tohto pohľadu ide o zanedbávanie zdravotnej starostlivosti o dieťa. Matka disponuje všetkými správami o zdravotnom stave dieťaťa, priebežne volá pediatri, takže neznalosť zo strany matky bola už vykonaným dokazovaním vylúčená. Uvedené skutočnosti nemožno vykladať v jeho neprospech. Nesprávne bolo interpretované aj udelenie súhlasu so školou a nemožno mu prikladať na ľarchu, že mal záujem rešpektovať názor odborníkov, ktorí zistili u maloletého narušenú komunikačnú schopnosť, riziko vývoja špecifických porúch učenia. Rozhodol sa, že nebude týždeň pred nástupom školy túto tému otvárať, pretože maloletý mal školskú tašku a tešil sa. Poukázal na správanie matky, ktorá zamlčuje informácie a tieto poskytla len čiastkové a zavádzajúce. K svojmu preferenčnému bydlisku uviedol, že v B. K. bolo vykonané šetrenie pomerov raz a v A. trikrát. Zotrval na tom, že býva v A. a počas styku s dieťaťom v B. K., čo zaznamenáva aj znalecký posudok. Od incidentu v rodinnom dome v A. sa rozhodol, že do ukončenia súdneho konania nebude s dieťaťom v A., aby matke zabránil možnosti prichádzať do domu a volať políciu. Aktuálne trávi s maloletým viacej času opäť v A., ktorá informácia bola pred matkou zatajená, avšak matka potvrdila, že vie o tom, že otec je s dieťaťom A., čo spochybňuje skutočný pobyt otca. Potvrdil, že bolo voči nemu vedené trestné konanie pre prečin zanedbávania povinnej výživy, avšak spod obžaloby bol oslobodený.

13. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu sa pridržiaval svojich doterajších ústnych a písomných vyjadrení. Zastával názor, že právo styku zachováva vzťah maloletého k obojmu rodičom a je rozdelené medzi nich primerane a rovnakým dielom počas sviatkov a prázdnin. Maloletý je zdravé dieťa, vekovo dostatočne vyspelé, ktoré si nevyžaduje špeciálnu ani inú výnimočnú starostlivosť. V rámci konania bol zrealizovaný pohovor s maloletým dňa 20.3.2024, kde zhodnotil, že čas kedy sa s otcom stretával len počas víkendov od piatku do nedele bol pre neho nepostačujúci a súčasný aktuálny režim úpravy styku od stredy do pondelka mu vyhovuje. V súvislosti s vyjadrením právneho zástupcu otca o spôsobe realizácie výsluchu maloletého kolízny opatrovník uviedol, že zvukový záznam z pohovoru nebol vyhotovený z dôvodu, že pohovor s dieťaťom nebol realizovaný na žiadosť súdu, ale pre účely zhodnotenia aktuálnej situácie kolízneho opatrovníka v rodine. Pohovor s maloletým bol vykonaný opakovane individuálne a to bez prítomnosti rodičov, pričom obaja boli o termíne pohovoru vopred informovaní. Pohovor bol naplánovaný tak, aby dieťa priviedol otec, nakoľko predošlý pohovor bol vykonaný v sprievode matky a bol opakovane realizovaný v priestoroch úradu a nie v domácom prostredí niektorého z rodičov. Uviedol, že úroveň vzájomnej komunikácie rodičov, ako aj ich neschopnosť spoločne kooperovať na potrebách a najlepšom záujme maloletého je dlhodobou v problematologickej rovine. Rodičia nie sú jednotní pri výchove ani pri prístupe k dieťaťu a ich rozdielnosť v názoroch pri zabezpečovaní starostlivosti o maloletého má za následok, že maloletý je z dlhodobého konfliktu rodičov zmätený a prejavuje odlišné prežívanie u matky a otca. Nemožno vylúčiť ani konflikt lojality s tým, že maloletý sa snaží obojmu rodičom vyhovieť, pričom každý z nich preferuje svoje záujmy odvolávajúc sa na záujem dieťaťa. I napriek doterajším opatreniam sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, ako i nariadenému výchovnému opatreniu v roku 2022, sa situácia v rodine nezlepšila a to ani po poslednom pojednávaní v predmetnej veci. Obaja rodičia kolízneho opatrovníka pravidelne kontaktujú zasielaním ich mailovej komunikácie, kde sa vzájomne osočujú a obviňujú z nevracania si oblečenia maloletého, resp. odovzdávania si syna v poškodenom zanedbanom oblečení. Obaja stále opakujú konflikty týkajúce sa plánovaných termínov u lekárov s maloletým, konflikty s podávaním liekov a ohľadom školských povinností a pomôcok, rodičia spolu naďalej nevedia alebo nechcú komunikovať o základných otázkach týkajúcich sa maloletého, sústavne potrebujú o svojej pravde presvedčať kolízneho opatrovníka, ktorého dlhodobou využívajú ako sprostredkovateľa ich nefunkčnej komunikácie, pričom stanoviská oboch rodičov ku konkrétnej situácii sú pravidelne diametrálne odlišné a kolíznym opatrovníkom objektívne nezhodnotiteľné. V časti určenia výživného sa pridržiaval svojich vyjadrení. Poukázal na to, že od posledného rozhodnutia o výživnom nastala na strane maloletého zmena pomerov jeho nástupom do 1. ročníka základnej školy. Navrhovaná výška výživného korešponduje s aktuálnymi a odôvodnenými potrebami maloletého tak, že nebude ohrozená životná úroveň otca a zabezpečovanie jeho základných životných osobných potrieb.

14. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca poukázala na útoky zo strany otca na ňu. Považovala za neprípustné tvrdenie, že v konaní neboli poskytnuté všetky informácie zo správ Tenenet o.z. a správy kolízneho opatrovníka, keď tieto boli oboznámené na pojednávaní. Poprela, že by dieťa preberalo jej rétoriku, že kričievala a bežne kričí, že hovorila o otcovi, že je zlý, ktoré tvrdenia boli vyvrátené znaleckým

posudkom, šetreniami, sedeniami v spolupráci s Tenenet o.z., psychológom a sociálnou kuratelou a výpoveďou maloletého. Ohľadom takýchto udaní otca boli obe maloleté deti matky vypočúvané políciou a Okresným úradom v Nových Zámkoch, udania boli plne zamietnuté, vyvrátené. Mala za to, že k udaniam otca voči jej osobe o trestaní a týraní maloletých detí sa súd nevyjadril, pričom ako nepravdivé ich vyhodnotil aj psychologický posudok, kolízny opatrovník, Tenenet, o.z., C. M., kriminálna polícia a prokuratúra, ktorá sa samostatne vyjadrila a konanie otca označila ako manipulatívne. V konaní bolo preukázané, že zdravotný stav maloletého nezatracovala a otcovi zasielala všetky lekárske správy, lieky a rozpis dávkovania. Otec zatajoval vyšetrenia, ktoré absolvoval s maloletým, o čom ju neinformoval ani o imunologickej terapii, predpísaných liekoch, ktoré nevybral z lekárne. Tiež jej zatajoval termíny ďalších kontrol a musela osobne navštíviť imunológa v Šali, aby sa dozvedela o dôvode terapie a predpísaných liekoch. Za závažné považovala zistenie počas konzultácie, že otec podával lekárovi neúplné informácie ohľadom anamnézy syna (správa C. K. zo dňa 25.10.2023). Namietala, že súd nezohľadnil, že otec poskytoval lekárom klamlivé informácie o zdravotnom stave maloletého. Zdôraznila, že C. M. maloletému neodporúčala imunologické vyšetrenie a otec toto vyšetrenie realizoval so zámerom uviesť zavádzajúcu anamnézu, pričom odporúčania lekára ignoroval. Nesúhlasila s tvrdením o zmene termínu vyšetrenia maloletého bez otca, nakoľko termín kontroly v imunologickej ambulancii menila manželka otca, o čom ona nebola informovaná. Uviedla, že otec jej neustále zamedzuje prítomnosť na odborných vyšetreniach maloletého (správa C. H. zo dňa 28.02.2024). Tvrdenia otca, že vytvárala v dome v A. konflikty, že si maloletý nemohol zobrať hračky a oblečenie, že kričala, stavala ho do kúta, natáčala ho, považovala za klamlivé a tieto boli vyvrátené. V tejto veci podala na otca trestné oznámenie, k čomu predložila aj vyjadrenie prokuratúry. Považovala za nepochopiteľné správanie právnej zástupkyne otca, ktorá mala otca upozorniť, že tieto ním uvádzané tvrdenia boli súdom preverené a vyjadrilo sa k nim aj Tenenet, o.z., o čom má otec aj jeho právna zástupkyňa vedomosť. Mala za to, že otec takýmto jeho manipulačným chovaním chce upriamiť pozornosť na jeho klamlivé vyjadrenia (správa Tenenet, o.z. zo dňa 26.4.2023). K tvrdeniam otca ohľadom natáčania si ho a vytvárania konfliktov pri odovzdávaní maloletého sa už vyjadrila a súd si vyžiadal kamerový záznam od otca zaznamenávajúci odovzdávanie dieťaťa pre OC Aquario F. D., ktorý by preukázal konfliktné správanie jedného alebo druhého rodiča. Daný návrh súd zamietol a pre dobro maloletého odvolací súd určil miestom odovzdávania dieťaťa bydlisko matky. Navrhla a žiadala kolízneho opatrovníka, aby sa zúčastnil preberania maloletého a odpozoroval ho, čo sa neudialo. Otec doposiaľ neakceptuje uznesenie odvolacieho súdu a vyžaduje od nej odovzdávanie dieťaťa pred OC Aquario F. D.. Poprela vyjadrenie otca ohľadom ich spoločnej nehnuteľnosti v A. (vylomenie zámku, vytrhnutie dverí z pántov a pod.) a tieto udania opakovane riešila polícia, okresný úrad, kriminálna polícia a súd v Nových Zámkoch, pričom všetky šetrenia úradov potvrdili klamstvá otca a skončili v prospech matky. Ide o jej jediný majetok a nemá dôvod ho ničieť. Otec v A. nežije a nikdy nežil, trvalý pobyt si prepísal od jej odchodu z danej nehnuteľnosti v máji 2021, pričom matka a jej dve deti majú trvalý pobyt v tejto nehnuteľnosti od roku 2018. Centru Tenenet, o.z. nikdy nepredkladala fotografie z rodinného domu v A., avšak práve otec opakovane vymieňal zámky na nehnuteľnosti, ktoré konanie riešila polícia. Otec tvrdil, že žije v B. K., preto je na zváženie posúdiť cestovanie maloletého počas starostlivosti u otca z B. K. do F. D. v kontexte s prípravou do školy a absolvovaním futbalových tréningov. Nesúhlasila s vyjadrením otca ohľadom lyžovačky maloletého, ktorú riešili aj v spolupráci s Tenenet, o.z., so sociálnou pracovníčkou a kolíznou opatrovníčkou, pričom na konferencii ju otec atakoval, osočoval a obviňoval, že pod vplyvom jej konania sa maloletý sebapoškodzuje škriabaním a hádzaním sa o zem. Stupňujúce sa správanie otca bolo dôvodom jej nesúhlasu s absolvovaním lyžiarskeho výcviku maloletým v ZŠ B. K. s otcom v čase, kedy mal byť maloletý v jej starostlivosti. Daná otázka bola predmetom rozhodnutia súdu o nahradení súhlasu za matku a aj predmetom konferencie v Tenenet, o.z. za účasti kolízneho opatrovníka, na ktorej bol otec neusmerniteľný a útočný. Počas lyžovačky maloletý ochorel, o čom ju otec neinformoval, o maloletého sa nepostaral, odovzdal jej ho s vysokými horúčkami, kašľom a synovi nakázal, aby matke povedal, že má svalovú horúčku. Matka po prevzatí dieťaťa s ním absolvovala vyšetrenie na pohotovosti, vzhľadom na zhoršujúci sa zdravotný stav, v pondelok s ním navštívila pediatra, ktorý potvrdil pneumokokovú infekciu, ktorou sa maloletý nakazil počas lyžovačky v detskom kolektíve. Keďže ochorenie maloletému neustupovalo, následne s ním navštívila imunológa v Šali, ktorý mu zmenil terapiu. Otec sa o dieťa nepostaral, naďalej lyžoval a následne zdravotný stav maloletého zapieral. Za manipulatívne považovala tvrdenia otca na pojednávaní dňa 26.03.2024 týkajúce sa horúčok maloletého z preťaženia, čím chcel otec zakryť svoje úmyselné konanie ohrozujúce zdravotný stav maloletého. Aj z uvedeného dôvodu považovala za potrebné znížiť rozsah starostlivosti otca o dieťa. Pokiaľ maloletý na lyžovačke ochorel, otec mal tento problém riešiť zodpovedne, mal ju upovedomiť o ochorení dieťaťa, čím by sa vyhol dokazovaniu a preukázaniu neadekvátneho správania v mene matky a maloletého a to

lekárskymi správami od všetkých lekárov. Zdôraznila, že v čase najväčšej zraniteľnosti dieťaťa, s ním musela cestovať na imunologické vyšetrenie do Šale, hoci je imunológ aj v mieste trvalého bydliska maloletého, preto opätovne žiada súhlas otca na zmenu imunológ v mieste trvalého bydliska maloletého. Za nepravdivé považovala vyjadrenie otca, že po lyžovačke jej maloletého odovzdal v dohodnutý čas, pretože otcovi ponúkla po lyžovačke čas navyše do nedele, aby maloletý nemusel znovu cestovať, čo otec zamietol. Príchod dieťaťa z lyžovačky jej oznámil otec sms správou na čas 18.45 hod., pritom sa dohodli na návrate o 18.00 hod.. Poukázala na agresívne prejavy správania maloletého dva dni po návrate od otca, ktoré boli v konaní preukázané. Zo správy Tenenet, oz. tiež vyplýva ako sa maloletý ťažko adaptuje na domáce prostredie u otca, ktoré prostredie nie je vhodné pre dieťa a zasahuje do jeho zdravého psychického vývoja. Nesúhlasila s vyjadreniami otca ohľadom zanedbania zabezpečenia logopéda maloletému s poukazom na správu C. C. potvrdzujúcu, že logopéda maloletému vybavila matka, spolupráca s ňou je veľmi dobrá, zadané termíny dodržiava, nemenila ich, maloletý navštevuje logopéda od roku 2021. Otec vedel, že maloletý má logopéda v F. D., napriek tomu s ním od roku 2022 navštevuje logopéda v Šali, o čom ju neinformoval a neposkytol jej informácie ani o odporúčaníach logopéda. Jej žiadosti o oznámenie mena logopéda nevyhovela ani právna zástupkyňa otca. V konaní bolo preukázané, že logopéd zo Šale neexistuje, čo otec potvrdil aj kolíznej opatrovníčke (email kolíznej opatrovníčky zo dňa 28.2.2024). Poukázala na správu Tenenet, oz., z ktorej je zjavné, že otec si vymýšľa vyšetrenia maloletého, ktorého prezentuje ako handicapované dieťa, tvrdí o ňom, že nevie komunikovať. Potvrdila, že maloletému zmenila logopéda berúc do úvahy názor iného logopéda, keďže údajný logopéd zo Šale sa mal vyjadriť podľa otca, že maloletý počas dlhého obdobia neurobil žiaden pokrok. O zmene logopéda otca informovala za prítomnosti kolízneho opatrovníka, pričom na prvé vyšetrenie maloletého sa dostavili obaja rodičia, o čom svedčí správa C. M.. Dala na zváženie, či je vhodné správanie otca pre výchovu maloletého, keď si neustále vymýšľa závažné udania voči matke a poukazuje na nepravdivé poruchy a problémy maloletého, ktoré sa vymykajú realite a vymýšľa si príznaky a choroby dieťaťa. Otec v konaní nepravdivo popisuje správanie matky, opisuje situácie nereálnym spôsobom, neodpovedá na zadané otázky, jeho správanie je nevhodné voči matke aj maloletému, zasahuje do bezpečného a zdravého vývinu dieťaťa. Pokiaľ otec poukazuje na znalecký posudok, avšak zo správ a psychologického posudku vyplýva, že sa vyhýbal položeným otázkam a opisoval situácie nereálnym spôsobom. V konaní navrhla nariadenie znaleckého dokazovania znalcom z odboru psychiatria, čo súd zamietol. Znalec v odbore psychológia sa vyjadril, že odporúča psychologickú poradňu pre oboch rodičov, u otca z dôvodu, aby sa začal slušne správať a u matky z dôvodu, aby vedela tieto situácie zvládať, čo tiež nasvedčuje nevhodnému správaniu otca voči nej. Naliehavé konanie otca sa prejavilo aj v situáciách, keď sa dožadoval styku s maloletým v čase jej starostlivosti, opakovane privolával políciu, bolo voči nej vznesené obvinenie, a v rámci preverovania konania otca orgánmi OR PZ sa potvrdilo neoprávnené zasahovanie otca do jej starostlivosti a trestné oznámenie otca boli zamietnuté. Nesúhlasila s tvrdeniami otca o zastaralom a neaktuálnom výsluchu maloletého, pretože dieťa bolo naposledy vypočuté kolíznym opatrovníkom pred posledným pojednávaním a vyjadrilo sa, že chce bývať s matkou a nie s otcom. Otec svojim správaním predlžoval predmetné konanie, doposiaľ sa o nej pred maloletým vyjadruje nevhodne, čím maloletého zaťažuje. Uvedené vyplýva aj zo znaleckého posudku a správy Tenenet, o.z.. Maloletý v tejto veci vypovedal pred dvoma kolíznymi opatrovníčkami v januári 2023 sám uviedol, že otec mu zakazuje sa pozdraviť a že konflikty pri odovzdávaní vytvára otec, ktorú správu má k dispozícii kolízny opatrovník. Maloletý veľakrát vyjednáva, že chce zostať u nej, pričom mu vysvetľuje, že otec sa na neho teší. Pre maloletého je najhorší čas letných prázdnin, pretože si nevie predstaviť dĺžku rozsahu pobytu u otca, na čo poukázala aj v konaní. Súd rozšíril rozsah letných prázdnin na základe požiadavky otca, ku ktorej sa nemala možnosť vyjadriť a styk určil od júna, čo ani nie je termín letných prázdnin a zasahuje do jej víkendov. Súhlasila s názorom kolízneho opatrovníka, aby bol styk počas letných prázdnin upravený od 1.7. do 14.7. a od 1.8. do 14.8. Otec po vyhlásení rozsudku trval na realizácii styku počas letných prázdnin v zmysle rozsudku s tým, že s maloletým absolvuje dovolenku pri mori. Jeho žiadosti vyhovela, aby nebol maloletý smutný a s otcom sa dohodla, že jej bude kompenzovať poskytnuté dni v mesiaci august. Nesúhlasila s vyjadrením otca, že kolízny opatrovník mu prezentoval, že maloletý je pri každom z rodičov iný, keďže šetrenie a konanie zo strany kolízneho opatrovníka bolo realizované rovnakým spôsobom (raz išiel pre dieťa otec, raz matka). Poprela, že by maloletý jej ustupoval a neprejavoval svoje skutočné pocity, ani že by bol trestaný. Uvedené bolo v konaní preukázané všetkými správami Tenenet, o.z.. Maloletý neverbalizuje, že chce byť s otcom viac ako je, ale je pravdou, že veľakrát k otcovi nechce ísť. Maloletý chce chodiť do B. K., kde otec žije so svojou rodinou, čas trávi s otcovou manželkou, ktorá sa mu venuje a maloletý sa vždy pýta, či bude u otca H. a L.. Otec pokračuje vo vymýšľaní si a presadzovaní manipulačného názoru, nerešpektuje názor maloletého a odborné šetrenie, od posledného pojednávania nezmenil rétoriku a maloletému

vnucuje svoje špekulácie a vyžaduje od neho, aby manželku otca v jeho prítomnosti zapieral. Nesúhlasila s vyjadreniami otca o jej nespracovaných emóciách z rozpadu vzťahu. Zo spoločného domu v A. sa odsťahovala spolu s dvomi maloletými deťmi pre neadekvátne správanie otca, ak by nebola stotožnená s rozchodom, nikdy by dom neopustila a zotrvala by v ňom. K otcovi maloletého nepociťuje nič, avšak otec sa nevie stotožniť s jej odchodom, do dnešného dňa ju sleduje, čo potvrdil. Potvrdila, že s bývalým manželom sa stretáva v súvislosti s plnením si rodičovských povinností k maloletej E. (nákupy, výlety a pod.), maloletý A. má k nemu vytvorený pekný vzťah, o čom svedčí aj písomné vyjadrenie jej bývalého manžela. Tento vzťah žiadnym spôsobom v konaní nezamĺčovala. Naopak otec maloletého žil dvojité život s manželkou a ňou, jeho rodina maloletého 5 rokov nepoznala, do toho času s ním netrúvil Vianoce ani iné sviatky, nezobral ho na výlet. Nevyjadruje sa k tomu, že otec žije s manželkou, pretože toto jej vyhovuje, keď sa nemusí báť o maloletého, pretože v čase starostlivosti otca o neho sa stará manželka otca. K argumentom otca, že matka pociťuje voči nemu nenávisť uviedla, že spolužitie s otcom ukončila na základe svojho rozhodnutia, pretože vo vzťahu s otcom nemohla nikde chodiť, mať kamarátov, mať doma návštevu, ísť do obchodu, otec ju kontroloval, atakoval, vyčkával pred pracoviskom, správal sa neadekvátne aj k maloletej E., vyhrážal sa jej, že ju zničí a odoberie jej dieťa. Od odchodu zo spoločnej domácnosti sú všetci v psychickej pohode, nemusí dodržiavať príkazy otca, nikto jej nezasahuje do pracovných povinností, do organizovania programu, deti vyrastajú v harmonickom a pokojnom prostredí a sú obklopené porozumením a láskou, čo je v ich záujme. Komunikácia otca je naďalej neadekvátne, atakuje ju mailovou alebo sms komunikáciou, opisuje ju ako psychopata, ktorý nemôže vychovávať dieťa, čo nepriaznivo ovplyvňuje aj maloletého, vypisuje ako sa matka nestará o maloletú E., čo bolo v konaní vyvrátené, a otec bol opakovane upozornený, aby v tomto nepokračoval. Otec sa nevenuje maloletému a nepripravuje ho do školy, maloletému sa zhoršuje prospech zo slovenského jazyka, treba s ním každý deň čítať, čo otec ani na žiadosť pani učiteľky nerobí. K zhoršeniu prospechu došlo po rozšírení starostlivosti otca o maloletého, preto musí so synom dobiehať učivo, pričom aj maloletý sa vyjadril, že sa s ním učí manželka otca. Od druhého ročníka deti robia domáce úlohy v družine, počas starostlivosti otca sa maloletému nikto nevenuje, nepíše s ním úlohy, nečíta s ním. Počas zúženej starostlivosti maloletý dosahoval výborné výsledky a veľmi zaťažujúce bolo, že s ním musela dobiehať učivo. Poukázala na neskoré príchody maloletého do ZŠ Hradná v F. D., pričom otec ho doviedol do školy bez dosiatej, ktorú mu kupovala staršia setra v školskom bufete. Namietala, že súd pri rozhodovaní o výživnom nezohľadnil jej náklady na pohonné hmoty, ktoré sa jej zvýšili v súvislosti s cestovaním do školy a na vyšetrenia maloletého v Šali. Za nepravdivé považovala tvrdenia otca, že maloletý má u neho oblečenie, pretože otec od nej vždy vyžaduje veci pre dieťa. Maloletý sa k nej od otca však vracia vo veciach starých, menších po dcére otca. Tiež si otec vyžaduje, aby mu na výlety s otcom zbalila napr. lyžiarsku výbavu, lyžiarske oblečenie a pod. Maloletý chodí do školy čisto a vhodne oblečený a tvrdenia otca, že chodí v starých veciach nepotvrdili ani správy zo základnej, či materskej školy. Otec sa od narodenia maloletého nezaujímal o jeho zvýšené náklady, neplnil si vyživovaciu povinnosť a výživné doplatil až pod hrozbou trestného postihu. Vyše roka zabezpečovala starostlivosť o maloletého po finančnej stránke sama. Poplatok za logopéda a futbal otec zaplatil účelovo prvýkrát po štyroch rokoch pred súdnym pojednávaním a po podaní odvolania. Zotrvala na žiadosti na znížení rozsahu starostlivosti otca o maloletého a nesúhlasila so striedavou starostlivosťou z dôvodu potreby prihliadať na názor maloletého, bydlisko otca (v B. K.), pričom nehnuteľnosť v A. je predmetom súdneho sporu. Pre urýchlenie situácie otcovi opakovane navrhla, aby ju vyplatil z domu, čo odmietol. Otec obýva manželský dom v B. K. a ak by mal záujem o nehnuteľnostiach v A., dávno by bola v jeho vlastníctve. Otec danú nehnuteľnosť prenajímal a prenajíma, čo bolo preukázané policajnými správami a súdnymi rozhodnutiami, ale údajný nájomca v dome nikdy nežil, pričom jej otec znemožňuje vstup do nehnuteľnosti. V konaní bolo preukázané, že striedavá starostlivosť o maloletého je nevyhovujúca pre jeho zdravý psychický a fyzický vývin. Rozšírený styk otca s maloletým bol určený rozhodnutím súdu dňa 3.3.2024 po dohode rodičov, pričom otec mal presvedčiť o svojich schopnostiach a zabezpečení potrieb dieťaťa. Krajský súd v Trvane opomenul, že otec maloletého dvakrát nepriviezol na futbalový tréning, z dôvodu únavy maloletého vynechal jeho predškolskú dochádzku, avšak súd prvej inštancie nevezal do úvahy, že otec nenaplnil za obdobie od 3.3.2024 do 28.9.2024 požiadavky vo vzťahu k zabezpečeniu starostlivosti o dieťa, vrátane zdravotnej starostlivosti (úmyselne uvádzaná vymyslená anamnéza syna, príznaky a ochorenia, zatajovanie liečby a pod.). Ak by toto konanie otca mohla a vedela odhadnúť, nesúhlasila by s dohodou o rozšírenej starostlivosť o maloletého. Považovala za zarážajúce, že súd maloletého ponechal v rozšírenej starostlivosť otca. Za nezodpovedné správanie otca považovala aj jeho úmysel maloletého dať zaočkovať dvoma nepovinnými očkovacími látkami (hepatitída a encefalitída), keď sám vyhlasuje, že maloletý je silný alergik. Otec sa jej nezmienil, že C. M. žiadal o stanovisko k vakcináciám a chcel zviditeľniť seba ako dobrého a starostlivého rodiča. Súd

nezohľadnil vyjadrenia otca a jeho manželky, že maloletý je v prostredí otca dva dni agresívny, nebral do úvahy vyjadrenie manželky otca o tom, ako sa maloletý ťažko adaptuje v prostredí otca a nezohľadnil, že otec na konferencii v januári 2024 prezentoval sebapoškodzovanie maloletého, čo matka nepozorovala a toto sa prejavuje len v domácom prostredí u otca. Namietala, že súd neprihliadal na argumenty ohľadom miesta odovzdania a preberania maloletého s poukazom na závery Krajského súdu v Trnave, podľa ktorých je pre dieťa vhodnejšie miesto prevzatia v mieste jeho bydliska. Za nepochopiteľné považovala, aby maloletý musel na vyšetrenia k imunológovi cestovať do Šale, keď v F. D. sa na vyšetrenie dá objednať do dvoch týždňov. K manipulatívnym a závažným obvineniam otca voči nej uviedla, že v konaní bolo preukázané, že k takémuto konaniu z jej strany nedochádza. Spolupracovala s Tenenet, oz. aj kolíznym opatrovníkom a opakovane sa vyjadrila, že maloletý ide k otcovi rád, pretože tam je jeho manželka a dcéra a so samotným otcom nechce byť. Otec si neuvedomuje, že maloletý rastie, a vníma dianie u otca, s otcom a u matky. Toho času má maloletý strach z otca, nakoľko vidí ako prebieha jeho odovzdávanie a kto vytvára neustále konflikty. S psychológmi Tenenet, o.z. prejedнала aj komunikáciu otca s maloletým, ktorí na dieťa kričal v súvislosti s jeho vyjadrením sa k veci. Maloletý jej po návrate od otca uviedol, že sa už pred kolíznymi opatrovníčkami vyjadrovať nebude, pretože otec na neho potom kričí. Otec neustále atakoval maloletého na základe vychádzajúcich správ aj znaleckého posudku. Otec u logopéda O. M. prezentoval poruchy pohybového aparátu maloletého, ktorý je pohyblivý, športuje a pediater ani žiadny iný lekár sa nikdy o takýchto problémoch nezmienil. Správanie otca voči maloletému je neprimerané a na základe vymyslených informácií od otca môže byť maloletý vystavený rôznym vyšetreniam a aplikovanej liečbe, čo môže byť pre neho bolestivé a nepríjemné. Otec si uvedomuje, že maloletému ubližuje, avšak jeho zámerom je očieniť matku, preto najefektívnejšou liečbou pre maloletého je odlúčenie do takéhoto rodiča. Stupňujúcim sa konaním otca, je nezodpovedné ponechať maloletého v jeho starostlivosti, čo môže mať katastrofálne následky na zdravotný stav dieťaťa do budúcnosti. O častých ochoreniach dieťaťa svedčia aj predložené lekárske správy, z ktorých je zrejmé, že na vyšetrenia, očkovania, prehliadky ho sprevádza matka, ktorá dodržiava postupy a spolupracuje. Nesúhlasila s názorom súdu, ktorý situácie v rodine podmienil konfliktom oboch rodičov, pretože ide o konflikt jedného rodiča, otca, o čom svedčia aj rodičmi predložené nahrávky, ktoré obaja vyhotovovali a tieto boli vyhodnotené v jej prospech. Aj OR PZ Nové Zámky potvrdilo, že otec odovzdával zostrihané nahrávky. Keďže sa musela neustále brániť útokom otca, vyhotovovala si tiež zvukové nahrávky pri odovzdávaní dieťaťa. V roku 2022 na konferencii v Tenenet, o.z. spolu s kolíznym opatrovníkom bolo rodičom odporúčané nenahrávať na mobilný telefón v prítomnosti maloletého, preto žiadala o odovzdanie dieťaťa na verejnom priestranstve pred OC Aquario, pred kamerovým záznamom obchodného centra, kde si otec nedovolil útočiť na ňu týmto spôsobom. Žiadala, aby odvolací súd prihliadol na všetky overené fakty a správy založené do spisu a vyjadrenia všetkých lekárov v tomto konaní. V ostatnom zotrvala na svojich tvrdeniach a odvolacom návrhu.

15. Kolízny opatrovník podaniami zo dňa 31.7.2024, 14.10.2024, 10.12.2024, 13.12.2024, 7.1.2025 dokladal priebežné správy z poradensko-psychologického procesu rodičov realizovaných na ÚPSVaR Nové Zámky na referáte poradensko-psychologických služieb.

16. Podaním zo dňa 25.8.2024 matka prostredníctvom právnej zástupkyne poukázala na otcom predložené príjmy v inom súdnom konaní, ktorých výška nekorešponduje s mesačným príjmom v sume 150 eur, ktorý otec preukazoval predloženou pracovnou zmluvou. Dňa 11.2.2025 doložila doklady o platbách za krúžky pre maloletého (anglický jazyk a futbal). V podaní zo dňa 7.2.2025 uviedla, že otec naďalej pokračuje v zadávaní nepravdivých diagnóz maloletého, neinformuje ju o návštevách maloletého u lekárov, ochoreniach maloletého a predpísaných liekoch. Pri kontrolách v imunologickej ambulancii si otec dohaduje termíny na čas, kedy je maloletý v jeho starostlivosti, týchto kontrol sa ona nemôže zúčastniť, pritom otec lekára pri kontrolách neinformuje riadne o zdravotnom stave maloletého. Zotrvala na vyjadreniach ohľadom zhoršeného prospechu maloletého v období, odkedy sa realizuje rozšírená starostlivosť o maloletého zo strany otca. Jej prioritou je vytvoriť maloletému pohodu, predchádzať zbytočným stresom z učenia a vytvárať podporné podmienky spočívajúce aj v pravidelnej príprave do školy. Nepravidelnosť v plnení školských povinností môže viesť k vytvoreniu nevhodných návykov, ktoré sa prejavujú ako závažný problém vo vyšších ročníkoch. Matka nevidí dôvod, aby sa do školy s maloletým pripravovala manželka otca, keď otec o túto činnosť nejaví záujem a túto prípravu s ním môže vykonávať matka. Otec sa s maloletým nepripravuje ani po logopedickej stránke a nepravdivo ju obviňuje z toho, že mu neposkytuje podklady od logopéda, ktoré logopéd posielala obojmu rodičom. Pokiaľ otec s maloletým päť dní necvičí logopedické cvičenia, celý proces sa spomalí, pričom za návštevu logopéda hradí 25 eur. Žiadala o prehodnotenie súčasného stavu, ktorý maloletého zaťažuje

a komplikuje mu vzdelávací a logopedický proces vrátane návštevy krúžkov, ktoré si vybral a otec mu ich zakazuje. Otec nenosí pravidelne maloletého na futbalové tréningy a zápasy, ak je nominovaný na zápas, odhlási ho. Tiež maloletého otec nevodí na krúžok anglického jazyka, ktorý odsúhlasil. Hodiny anglického jazyka matka môže maloletému nahradiť v pondelok, čím je maloletý opäť vystavený záťaži. Poukázala na vyjadrenie maloletého pred všetkými odborníkmi, že nechce stráviť u otca toľko veľa času. Uviedla, že náklady na maloletého vzrástli, poplatok za družinu činí 40 eur, za futbalový krúžok 40 eur mesačne, za angličtinu 10 vyučovacích hodín/100 eur. Náklady na maloletého preukázala, hradí aj poplatky súvisiace so školskými podujatiami, návštevou kina a divadelných predstavení, poplatky za logopéda a výdavky spojené s futbalom. Komunikácia s otcom je nezmenená a jeho neadekvátne správanie vyvrcholilo až do obťažovania jej dcéry E.. Uvítala by upokojenie situácie, aby maloletý vyrastal v pokojnom prostredí s nastavenými pravidlami, ktoré budú rodičia dodržiavať. Ak má otec záujem o sriedavú starostlivosť alebo rozšírený styk mal dostatočne dlhý časový priestor, aby preukázal, že túto starostlivosť vie zabezpečiť.

17. Podaním zo dňa 27.3.2025 matka prostredníctvom právnej zástupkyne oznámila, že vo veci vyporiadania podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnosti v A. Okresný súd Nové Zámky rozsudkom rozhodol v jej prospech. Informovala, že aj Krajský súd v Nitre sa priklonil k námietkam ohľadom rozdielnosti príjmov otca, ktorý deklaroval v týchto konaniach. Matka sa stala výlučnou vlastníčkou tejto nehnuteľnosti, otec ju neužíva, napriek tomu jej maloletého v mieste bydliska matky neodovzdáva, keďže podľa jeho vyjadrenia má ona stále pobyt v F. D.. Aj z tohto konania otca možno usúdiť, že jej robí naprieky. Otec maloletého realizuje styk v B. K., preto trvá na návrhu na zúženie styku. V podaní zo dňa 11.6.2025 informovala, že rodičia praktizujú rozšírenú starostlivosť otca o maloletého v zmysle nariadenia súdu. Maloletého rodičia preberajú v školskom zariadení, spolu sa nestretávajú, komunikáciu riešili s odborníkmi, vzájomne komunikujú len o záležitostiach týkajúcich sa maloletého. Maloletý pravidelne navštevuje krúžky v čase, keď je u matky, počas pobytu u otca krúžky vynecháva. Maloletý sa cíti u matky dobre, chce s ňou tráviť viac času ako s otcom a bývať s ňou v A.. Na psychologickú konzultáciu na maloletom nebadali známky napätia a stresu. Poukázala na správy psychológov a kurately opisujúce správanie otca a vyslovila nesúhlas, aby jej bol maloletý odobratý a umiestnený do detského domova pre údajný konflikt rodičov, pretože za správanie otca by maloletý nemal trpieť. Navrhla vypočúť maloletého, vzhľadom na závažné vyjadrenia uvedené v správach kolízneho opatrovníka. V ostatnom sa pridržiavala svojich vyjadrení.

18. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 65, § 66 zák. č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1, § 219 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej CSP), s verejným vyhlásením rozhodnutia podľa § 219 ods. 3 CSP, a dospel k záveru, že odvolanie otca maloletého dieťaťa nie je dôvodné a odvolanie matky je čiastočne dôvodné.

19. Pokiaľ ide o napadnuté výroky o zmene úpravy styku otca s maloletým (výrok I., II.), o zvýšení výživného (výrok III.) a výrok (V.), ktorým súd prvej inštancie zamietol návrh otca na zmenu zverenia maloletého do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, alternatívne do osobnej starostlivosti otca, súd prvej inštancie vo veci vykonal potrebné dokazovanie a vec správne právne posúdil a vyvodil z nej aj správny právny záver. V odvolaní neboli uvedené žiadne skutočnosti, ktoré by mali za následok zmenu rozhodnutia súdu v týchto napadnutých výrokoch. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia v časti o styku a výživnom (bežnom) a zamietnutí návrhu otca a poukazuje naň (§ 387 ods. 2 CSP)

20. V prvom rade je potrebné uviesť, že v konaniach starostlivosti súdu o maloleté dieťa súd primárne prihliada na najlepší záujem dieťaťa a jeho ochranu. Odvolací súd po vyhodnotení všetkých skutočností prejednávaneho prípadu dospel k záveru, že nie je dôvodná zmena rozhodnutia súdu prvej inštancie vo výrokoch I. a II., ktorým súd prvej inštancie rozšíril styk otca s maloletým dieťaťom. Pokiaľ ide o styk počas bežného roka, teda s výnimkou školských prázdnin a sviatkov, správne postupoval súd prvej inštancie, keď pri rozhodovaní vychádzal z výsluchov oboch rodičov, zohľadnil názor maloletého dieťaťa, závery znaleckého posudku a správy kolízneho opatrovníka a Tenenet, o.z.. V konaní bolo nesporne preukázané, že maloletý má vytvorený vzťah k oboj rodičom, pričom emocionálne bližšou osobou je pre neho matka. Súd správne pristúpil k zisťovaniu názoru maloletého dieťaťa (§ 38 CMP), ktorý vzhľadom na svoj vek a rozumovú vyspelosť dokázal vyjadriť svoje pocity, postoj, vzťah k rodičom a svoje prianie ponechať styk s otcom v nastavenom rozsahu. Z vyjadrenia maloletého je

nepochybné, že vníma konflikty rodičov, ktoré presahovali mieru primeranosti. Uvedená skutočnosť je zrejmá aj z vyjadrení rodičov, ktorí nedokázali riešiť základné záležitosti týkajúce sa maloletého, bolo pre nich mimoriadne problematické nájsť konsenzus aj pri primárnych otázkach súvisiacich so zdravotným stavom maloletého. Hoci bol maloletý súčasťou situácií, ktoré neboli pre neho komfortné, v nastavenom režime styku s otcom každý nepárny týždeň od stredy do pondelka vedel fungovať u matky aj otca. Súdom prvej inštancie určený rozsah styku otca s maloletým zohľadňuje aj závery znaleckého posudku č. 2/23 vypracovaného znalkyňou Mgr. Irenou Korimovou (odbor psychológia, odvetvie poradenská psychológia) a odporúčania znalkyne ponechať súčasné nastavenie styku, ktoré vyhovuje aj maloletému a ktorý vyslovil vôľu takto zachovať režim aj do budúcnosti. Realizáciu takto nastaveného styku rodičia praktizovali aj v minulosti na základe uznesenia č.k. 8P/89/2022-394 zo dňa 3.3.2023, ktoré bolo v priebehu konania zmenené a následne uznesením Krajského súdu v Trnave č.k. 13CoP/148/2023-992 zo dňa 20.12.2023 bol styk vrátený do pôvodného režimu. Je teda zrejmé, že maloletý sa dokáže vyjadriť k realizácii styku a prezentovať svoj názor k dĺžke pobytu u otca, keďže má predstavu o časovom hľadisku styku s otcom a tento režim má už vyskúšaný. Na námietky matky, ktorá poukazovala na vzdialenosť bydliska otca a maloletého, zaťaženie maloletého cestovaním do základnej školy od otca, potrebou zbalíť mu všetky veci na pobyt u otca, odvolací súd neprihliadal. Hoci bydlisko otca ako bolo v konaní preukázané a súdom prvej inštancie ustálené je v B. K., teda meste vzdialenom od F. D. cca 45 minút, uvedená okolnosť nemá vplyv na zúženie styku otca s maloletým. Je bežné, že deti žijúce v menších obciach a napokon aj vo veľkých mestách prekonávajú vzdialenosť pri presune do školy v rozsahu 45 minút. Daná skutočnosť nemôže byť dôvodom pre zúženie styku s ohľadom na pozitívny vzťah maloletého k otcovi a záujem dieťaťa tráviť s otcom viac času, a to v rozsahu už nastavenom. Odvolací súd poukazuje na právo dieťaťa na kontakt s rodičom, s ktorým nežije v spoločnej domácnosti, právo na starostlivosť zo strany druhého rodiča a vytvorenie priestoru počas realizácie styku nielen na zážitkové aktivity, ale aj podieľať sa na plnení povinností dieťaťa. Ani argumenty matky o zhoršenom prospechu maloletého v škole nie sú dôvodom pre zmenu napadnutého rozsudku v časti o styku, pretože v konaní bolo preukázané, že maloletý v škole prospieva, rodičia spolupracujú so školou. Hoci matka zdôrazňuje, že otec sa maloletému pri príprave do školy nevenuje, na druhej strane tvrdí, že s maloletým sa pripravuje do školy manželka otca, ktorú má maloletý rád a vždy sa pýta, či bude v domácnosti otca. Napokon je potrebné vziať do úvahy aj skutočnosť, že maloletý u otca trávi 10 dní z mesiaca, z ktorých ide len o štyri pracovné dni. Ako nedôvodné vyhodnotil odvolací súd aj námietky matky ohľadom zaťažovania maloletého pri presunoch k otcovi na styk na päť dní a zabezpečení školských vecí a oblečenia. Je prirodzené, že matka maloletému pripraví potrebné školské pomôcky a školskú tašku tak, aby mal zabezpečené všetko z hľadiska prípravy do školy. Týmto spôsobom nemožno hovoriť o zaťažovaní dieťaťa, pretože matka mu pripravené veci ponechá v škole a otec ich následne prevezme. Pokiaľ ide o oblečenie, vzhľadom na dĺžku času tráveného u otca je zrejmé, že maloletý bude mať aj u otca potrebné šatstvo. V tomto smere sú rodičia povinní rešpektovať právo dieťaťa na styk s otcom a odkomunikovať si (hoci aj emailom a nie osobne) tieto základné záležitosti dieťaťa. Ak matka žiada o zúženie styku otca s maloletým dôvodiac nevhodným správaním otca, ktorý ju nepravdivo obvinil z fyzických útokov voči maloletým deťom a zanedbávania maloletých, hodnotením otca v znaleckom posudku a konaním otca pri riešení zdravotného stavu maloletého, na dané námietky v kontexte rozhodnutia o rozšírení styku nemožno prihliadať, pretože nie sú dôvodom pre vyhoviecie návrhu matky. Námietky matky, že otec nezabezpečuje účasť maloletého na krúžkových aktivitách, nemajú vplyv na správnosť napadnutého výroku o styku, avšak odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že ak má maloletý zaplatené mimoškolské aktivity, ktorých sa rád zúčastňuje a ktoré sú pre neho prospešné, otec by mal uvedené rešpektovať a na dané aktivity ho sprevádzať. V konaní bolo preukázané, že komunikácia medzi rodičmi nie je korektná, nie sú schopní dospieť k spoločným riešeniam, ich názory sa rozchádzajú, čo však nemôže byť dôvodom pre obmedzenie styku otca s maloletým. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil so závermi súdu prvej inštancie o potrebe rozšíriť styk otca s maloletým počas bežného roka v zmysle výroku I. napadnutého rozsudku, ktoré rozhodnutie považoval za správne a súladné so záujmom maloletého. Voči výroku I. podal odvolanie aj otec a jeho námietkami k tomuto výroku sa odvolací súd zaoberal v bode 22 tohto rozsudku. Správne súd prvej inštancie určil miesto odovzdania a preberania maloletého na styk počas bežného roka v školskom zariadení (s tým, že ak sa v školskom zariadení nebude nachádzať, je miesto odovzdania a preberania dieťaťa bydlisko matky), ktoré rozhodnutie zabezpečuje redukciu kontaktu rodičov a s tým súvisiacich konfliktov, ktorých je maloletý účastný. Pre úplnosť dodáva, že bydliskom matky sa rozumie bydlisko, v ktorom sa zdržiava (t.j. obvyklý pobyt dieťaťa), teda nie adresa trvalého pobytu ako vyplýva z výroku I. rozsudku. Odvolací súd považuje za aktuálne najvhodnejšiu úpravu styku otca s maloletým v nastavenom rozsahu, ktorým je sledovaný jeho záujem a zdravý psychický a fyzický vývin.

21. Správne súd prvej inštancie rozhodol vo výroku II. o styku otca s maloletým počas školských prázdnin a sviatkov, keď tento rozdelil medzi rodičov rovnomerne zabezpečiac pravidelný a rovnomerný kontakt rodičov s maloletým tak, aby si obaja mohli s dieťaťom vytvoriť program, venovať sa mu a absolvovať s ním prípadne dovolenkové a prázdninové pobyty. Pokiaľ matka namietala, že letné prázdniny začínajú 1.7., pričom dňa 30.6. je víkend, počas ktorého je maloletý v jej starostlivosti s tým, že pre tento kalendárny rok má už maloletý zabezpečený program, odvolací súd na jej námietky neprihliadal. Určený rozsah styku počas letných prázdnin zohľadňuje vek dieťaťa, jeho vzťah k otcovi, tento je rozšírený v časovom období, ktoré pokrýva doposiaľ nastavený styk otca s maloletým ostatným rozsudkom súdu. Nemožno súhlasiť ani s výhradou matky o začiatku letných prázdnin, nakoľko tieto sú určené vyhláškou Ministerstva školstva SR a ich začiatok, napr. aj v tomto kalendárnom roku, ani nemusí byť vždy stanovený dňom 1.7.. Navyiac treba uviesť, že styk je určený dňa 30.06. od 18.00 hod., teda až v podvečerných hodinách, čím nebude matke odobratý daný deň, ak by prázdniny začínali od 1.7.. Daná úprava a určený rozsah styku počas všetkých školských prázdnin zohľadňuje prvoradý záujem dieťaťa a jeho vzťah k matke aj k otcovi. Rovnako správne súd určil miestom preberania a odovzdania maloletého v čase prázdnin bydlisko matky, v ktorej starostlivosti sa maloletý nachádza. Otec tiež napadol výrok II. rozsudku súdu prvej inštancie žiadajúc o zmenu vo vzťahu k rozhodnutiu o zverení dieťaťa do striedavej starostlivosti rodičov. Dôvody, na základe ktorých odvolací súd neprihliadol na námietky otca sú obsiahnuté v bode 22 tohto rozsudku.

22. Odvolací súd po vyhodnotení všetkých skutočností prejednávaneho prípadu dospel k záveru, že nie je dôvodná zmena rozhodnutia súdu v napadnutej časti o zverení maloletého v zmysle návrhu otca, resp. vyhoveniu návrhu otca na zverenie maloletého do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov (odvolací návrh otca smeroval k striedavej starostlivosti), alternatívne do osobnej starostlivosti otca. Správne súd prvej inštancie dospel k záveru, že vykonaným dokazovaním nebola preukázaná taká zmena pomerov, ktorá by bola dôvodom pre vyhovenie návrhu otca v otázke zmeny zverenia. Súd prvej inštancie vo vzťahu k výroku, ktorým zamietol návrh otca na zmenu zverenia postupoval vecne správne, vo veci vykonal náležité dokazovanie, vec správne právne posúdil a svoje rozhodnutie dostatočne a podrobne odôvodnil berúc do úvahy výsledky vykonaného dokazovania, posudzujúc vec komplexne, a v odôvodnení rozsudku sa osobitne zaoberal aj námietkami otca, ktoré vznášal v priebehu konania pred súdom prvej inštancie. Odvolací súd sa so závermi napadnutého rozsudku vo vzťahu k výroku V. a s jeho odôvodnením (bod 70) stotožňuje a poukazuje na ne. Treba uviesť, že v konaniach starostlivosti súdu o maloleté dieťa súd primárne prihliada na najlepší záujem dieťaťa a jeho ochranu. Správne súd prvej inštancie vyhodnotil vec komplexne s ohľadom na záujem dieťaťa, jeho väzby na rodičov a rešpektovanie role druhého rodiča v živote maloletého dieťaťa. V nadväznosti na námietky otca uvedené v odvolaní udáva, že pri rozhodovaní o striedavej starostlivosti o maloleté dieťa je nutné veľmi starostlivo zvážiť všetky okolnosti konkrétnej danej veci. Pri posúdení vhodnosti tejto formy starostlivosti je vždy prioritný záujem dieťaťa, až potom práva rodiča. Vhodnosť a možnosť striedavej starostlivosti pre to ktoré dieťa, ako aj pre rodiča, závisí od mnohých faktorov – veku a osobnosti dieťaťa, jeho povahových vlastností a vývojových možností, adaptovateľnosti, citových väzieb dieťaťa k rodičom, výchovných schopností a povahových vlastností rodičov, ich životných a materiálnych pomerov, vzdialenosti medzi bydliskami rodičov, stability budúceho výchovného prostredia, schopnosti rodičov vzájomne komunikovať na úrovni záležitostí dieťaťa a pod..

23. V danom prípade neboli splnené podmienky pre zverenie maloletého do striedavej osobnej starostlivosti, napriek tomu, že obaja rodičia majú predpoklady pre výchovu dieťaťa, majú vytvorené podmienky a majú záujem zabezpečovať starostlivosť o neho. Nebolo možné prehliadnúť preukázané skutočnosti ohľadom konfliktu rodičov a v nadväznosti na uvedené vziať do úvahy závery znaleckého dokazovania a znalecký posudok č. 2/23 vypracovaný Mgr. Irenou Korimovou, znalkyňou z odboru psychológia, poradenskú psychológiu, výsledky celkovej práce psychológov, Tenenet, o.z. s rodinou a samotný názor maloletého dieťaťa. Pokiaľ ide o uvedený znalecký posudok treba uviesť, že znalkyňa posudzovala nielen osobnosť každého z rodičov, ale vyšetrovala aj maloletého a z jej záverov vyplýva jednoznačné odporúčanie rešpektovať vôľu maloletého. Hoci znalkyňa konštatovala, že maloletý má pozitívny vzťah k obom rodičom, neodporúčala striedavú starostlivosť z dôvodu, že táto sa javí ako mimoriadne riziková vzhľadom na absenciu akejkoľvek komunikácie a spolupráce medzi rodičmi a pri jej realizácii hrozí, že sa dieťa stane intenzívnejším nástrojom boja ako je v súčasnosti, čo môže ohroziť jeho psychický vývin. Vzťah rodičov hodnotila ako vážne narušený, ovplyvnený konfliktami z minulosti aj súčasnosti, keď je pre nich mimoriadne náročné vyriešiť konflikty, prijať rozhodnutia

a riešiť problémy bez pomoci tretej osoby. Uviedla, že vzťah rodičov je sýtený vzájomným obviňovaním a upriamovaním pozornosti na vzájomné chyby, chyba im priama, jasná a otvorená komunikácia. Konštatovala, že rodičia nemajú osobnostné a výchovné predpoklady pre zverenie maloletého do striedavej starostlivosti, keď nedokážu efektívne komunikovať ani formálne, ani na informačnej úrovni. Podľa znalkyne momentálne nastavenie styku dieťaťa s otcom maloletému vyhovuje, žiada tento režim zachovať aj do budúcnosti, chce žiť v stabilných a usporiadaných pomeroch a želá si bezstarostné a radosné blízke vzťahy, pričom primárnou emocionálnou osobou je pre neho matka. Pokiaľ otec namietal, resp. mal dojem, že znalkyňa opomenula zohľadniť negatívne správanie matky a znalecký posudok vyznieva v prospech matky, ide len o domnienky a pocity otca. Z výpovede znalkyne teda jednoznačne vyplýva odporúčanie zanechať maloletému aktuálne status quo, rešpektovať jeho vôľu a ponechať ho v osobnej starostlivosti matky s nastavením režimu styku s otcom v zmysle ostatného rozhodnutia a neodporúčala striedavú starostlivosť práve z dôvodu absencie efektívnej komunikácie rodičov a ich kooperácie v záujme výchovy maloletého. Znalecký posudok je jedným z dôkazov, ktoré súd vyhodnocuje v kontexte výsledkov celého vykonaného dokazovania. Treba poznamenať, že striedavá starostlivosť znamená, že dieťa žije striedavo s každým z rodičov v určitom časovom intervale, pričom takáto forma starostlivosti kladie vysoké ľudské aj osobnostné požiadavky na rodičov. V danom prípade bolo z obsahu spisu a podaní rodičov preukázané, že rodičia majú zásadný problém v komunikácii a nápravu a zmenu ich postoja nebolo možné dosiahnuť ani odborným poradenstvom, ktorému sa podrobili. V záujme maloletého je nastavenie režimu, ktorý mu zabezpečí pokojné prostredie a kontakt s oboma rodičmi. Odvolací súd nespochybňuje, že zverenie maloletého dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov sleduje právo dieťaťa na rovnocenný kontakt s rodičmi, právo na jeho výchovu a zabezpečenie starostlivosti o neho matkou aj otcom, avšak v danom prípade nemožno hovoriť o korektnej komunikácii rodičov, keď v dôsledku ich správania a konfliktu bol maloletý vystavený situáciám, ktoré ho zaťažovali, musel s nimi pracovať a vysporiadať sa a neboli pre neho prijateľné. Odvolacie námietky otca k tejto časti vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodné. Pokiaľ otec poukazoval na rozhodnutia súdov (nálezy ÚS SR), podľa ktorých len nevhodná komunikácia rodičov nemôže byť prekážkou pre rozhodnutie o zverení dieťaťa do striedavej starostlivosti odvolací súd udáva, že vo veciach starostlivosti o maloleté dieťa je potrebné ku každej veci pristupovať individuálne s ohľadom na špecifické pomery v rodine, ktoré sa v danej veci jednoznačne preukázali a tieto bolo potrebné pri rozhodnutí vziať do úvahy. Z napadnutého rozhodnutia nevyplýva, že by jediným kritériom rozhodnutia o zamietnutí návrhu otca na striedavú starostlivosť bola len nevhodná komunikácia rodičov, keď súd prihliadol aj na ďalšie dôkazy, ktoré viedli k záveru o nemožnosti návrhu otca vyhovieť.

24. Súd prvej inštancie postupoval v súlade s ust. § 38 CMP, keď pristúpil k zisťovaniu názoru maloletého, ktorý bol aktualizovaný pred rozhodnutím súdu prostredníctvom kolízneho opatrovníka. Maloletý je vo veku, kedy je schopný vyjadriť svoj vzťah k rodičom a svoje predstavy a prania. Názor maloletého, ktorý dňa 20.03.2024 v rámci pohovoru s kolíznym opatrovníkom spontánne popisoval konflikty rodičov, vyslovil nespokojnosť s ich konaním, jednoznačne odmietol striedavú starostlivosť a prezentoval želanie, aby mohol s otcom tráviť viac času, teda nielen počas každého druhého víkendy, ale v rozsahu ako je určený neodkladným opatrením Krajského súdu v Trnave, ktorý sa realizuje, je potrebné zohľadniť. Na tento názor maloletého bolo pri rozhodovaní súdom prvej inštancie ako na jeden z dôkazov aj vo vzťahu k rozšíreniu styku otca s maloletým, prihliadané. Treba dodať, že z vyjadrenia maloletého jasne vyplynulo odmietavé stanovisko k striedavej starostlivosti. Odvolací súd nespochybňuje, že otec má záujem sa o maloletého starať, má k nemu vytvorený blízky citový vzťah ako rodič, avšak zo strany otca (resp. oboch rodičov) je potrebná empatia k maloletému, a potreba vziať do úvahy, že dieťa vníma konflikty medzi nimi, ktoré ho zaťažujú. Je nevyhnutné zohľadniť aj primárnu spokojnosť maloletého v doterajšom režime starostlivosti o neho (preferencia matky), zabezpečiť mu pokojné a stabilné prostredie, režim a kontakt s oboma rodičmi. Odvolací súd nepovažoval za potrebné opakovane zisťovať názor maloletého, ktorý sa vyjadril pred súdom prvej inštancie aj pred znalkyňou jednoznačne a jeho stanovisko bolo nemenné. Ako nedôvodné vyhodnotil námietky otca vo vzťahu k ostatnému zisťovaniu názoru maloletého dieťaťa vykonaného kolíznym opatrovníkom, keď otec namietal, že z pohovoru s maloletým nebola vyhotovená zvuková nahrávka. V tejto súvislosti treba uviesť, že kolízny opatrovník svoj postup náležite zdôvodnil (maloletý nesúhlasil s nahrávaním pohovoru a pohovor nebol vykonaný na pokyn súdu) a odvolací súd nemá dôvod pochybovať o pravdivosti odprezentovaného názoru dieťaťa kolíznym opatrovníkom, ktorý v konaní háji záujmy dieťaťa a je nestranným subjektom. Námietkami otca ohľadom chorobnosti maloletého, vyšetrení dieťaťa u lekárov, návštev logopéda sa súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí zaoberal, odvolací súd sa s jeho závermi stotožňuje. Pokiaľ otec poukazoval na vysoko konfliktné správanie matky, jej zlyhania a bránenia mu v styku s maloletým, odvolací súd

poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, v ktorom súd prvej inštancie jednoznačne vyhodnotil rezervy na strane oboch rodičov, teda aj matky, keď rodičia vedú konflikty aj kvôli bežným veciam. Daná námietka otca nemá vplyv na zmenu napadnutého rozsudku vyhobením návrhu otca, vzhľadom aj na vyššie uvedené dôvody. Odvolací súd nespochybňuje, že znalkyňa nezistila u otca rizikové signály, pričom hodnotila oboch rodičov, jej závery vo vzťahu k posúdeniu otázky schopnosti rodičov realizovať striedavú starostlivosť sú jednoznačné. Pokiaľ otec namietal, že súd nemal k dispozícii všetky správy kolízneho opatrovníka a Tenenet, o.z., odvolací súd konštatuje, že výsledky vykonaného dokazovania postačujú pre rozhodnutie vo veci, pričom súčasťou spisu sú vyjadrenia kolízneho opatrovníka, správy ním vypracované a tiež správy Tenenet, o.z.. Správne súd prvej inštancie pri rozhodovaní zohľadnil aj vzdialenosť bydlísk rodičov a bydlisko otca. Odvolací súd sa stotožnil aj so záverom, že na strane matky nebolo preukázané zanedbávanie starostlivosti o maloletého, keď zo správy zo základnej školy, z predložených lekárskejších správ a správy logopedičky vyplynulo, že matka sa o maloleté dieťa stará riadne, spolupracuje so školou aj s lekármi a voči tejto starostlivosti neboli vznesené žiadne negatíva. Odvolacie námietky otca k výroku rozsudku, ktorým zamietol jeho návrh, odvolací súd vyhodnotil, vzhľadom na vyššie uvedené dôvody, ako nedôvodné. Uzavrel, že rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým vo výroku V. zamietol návrh otca je správne a súladné so záujmom maloletého dieťaťa.

25. Na základe uvedených dôvodov odvolací súd v súlade s ust. § 387 ods. 1 CSP rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch I., II. a V. potvrdil, pretože je správne.

26. Súd prvej inštancie správne pri rozhodovaní o návrhu na zvýšenie výživného vychádzal z kritérií rozhodných pre určovanie výživného na maloleté dieťa, uvedených v ust. § 62 ods. 1 až 5 a § 75 ods. 1 Zák. o rodine, t.j. posudzoval zmenu pomerov na strane maloletého dieťaťa z hľadiska odôvodnených potrieb maloletého v čase podania návrhu, ako aj z hľadiska schopností a možností rodičov, a ich majetkových pomerov a tieto potom v záujme zistenia podstatnej zmeny pomerov (§ 78 ods. 1 Zákona o rodine) porovnal so skutočnosťami rozhodnými pre zvýšenie výživného na maloletého v čase predchádzajúceho rozhodovania súdu o výživnom. Súd prvej inštancie vo veci vykonal potrebné dokazovanie v časti zvýšenia výšky výživného na maloleté dieťa, vec správne právne posúdil a vyvodil z nej aj správny právny záver. Odvolací súd sa stotožňuje s rozhodnutím súdu prvej inštancie v tejto napadnutej časti a jeho odôvodnením a poukazuje naň. V odvolaní neboli uvedené žiadne skutočnosti majúce za následok zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie vo výroku o bežnom výživnom.

27. Hmotnoprávnou podmienkou zmeny vyživovacej povinnosti je zmena pomerov (§ 78 ods. 1 Zákona o rodine), ktorú možno vymedziť ako podstatnú a závažnú zmenu rozhodujúcich kritérií v porovnaní so skutkovým stavom existujúcim v čase predchádzajúceho rozhodnutia súdu, ktorá môže byť na strane oprávneného, ako aj povinného, nie zmeny krátkodobého charakteru. O zmenu pomerov môže ísť na strane niektorého z rodičov (napr. strata alebo získanie podstatne výhodnejšieho zamestnania, závažné ochorenie, a pod.), ako aj na strane dieťaťa, najmä jeho potrieb (vek, štúdium, zdravotný stav a pod.). Odôvodnené potreby dieťaťa sú rôzne podľa okolností konkrétneho prípadu, sú závislé predovšetkým od veku a zdravotného stavu dieťaťa, jeho fyzickej a duševnej vyspelosti, spôsobu a obsahu jeho prípravy na budúce povolanie a celkové uplatnenie v spoločenskom živote a pod. Avšak odôvodnené potreby dieťaťa neurčujú len tieto okolnosti, ale sú ovplyvňované i schopnosťou a možnosťou rodičov. Pri zmene pomerov je nutné prihliadať ku všetkým okolnostiam, ktoré majú podstatný vplyv na posúdenie výšky výživného a ktoré sa závažnejším spôsobom prejavili v pomeroch účastníkov konania v porovnaní s ich pomermi v čase poslednej úpravy. Súd porovnáva zmenu potrieb dieťaťa najmä vo vzťahu k primeranosti určeného výživného, životnej úrovne rodičov s poukazom na zdravotný stav, vek, schopnosť starať sa o seba a zohľadňuje aj pravidelné náhodné výdavky dieťaťa súvisiace so zdravotnou starostlivosťou a voľnočasové aktivity. Pri povinných osobách porovnáva a preukazuje ich aktuálne schopnosti, možnosti a majetkové pomery, dosiahnuté vzdelanie, pracovnú kvalifikáciu, alebo aj možnosti dosahovať, čo najvyšší príjem, posudzuje celkovú životnú úroveň rodičov aj s prihliadnutím na mieru ich osobnej starostlivosti o dieťa. Majetkové pomery treba vyhodnotiť komplexne, nakoľko zahŕňajú jednak majetok povinného ako objektívnu kategóriu a jednak jeho životný štandard, ktorým sa prezentuje navonok.

28. Vychádzajúc z okolností zistených vykonaným dokazovaním súdom prvej inštancie aj odvolací súd dospel k záveru, že od posledného rozhodnutia o výživnom (rozsudok Okresného súdu Nové Zámky č. k. 11P/43/2018-62 zo dňa 13.11.2018) došlo na strane maloletého k zmene pomerov jeho nástupom do 1. ročníka základnej školy (od 1.9.2023) s tým súvisiacimi výdavkami (aj pred nástupom na povinnú školskú dochádzku) a prirodzeným rastom dieťaťa, keď od poslednej úpravy výživného do podania návrhu matky

na zvýšenie výživného uplynula doba takmer piatich rokov. Je potrebné zdôrazniť, že pod odôvodnenými potrebami dieťaťa treba rozumieť zabezpečenie všetkých potrieb týkajúcich sa bývania, stravovania, zdravotnej starostlivosti, školských a mimoškolských aktivít, ako aj mimoriadnych výdavkov. Uvedenú sumu je možné vyčíslieť len orientačne, pričom súd pri ustálení výšky nákladov na stravu, ošatenie, hygienické potreby vychádza zo všeobecných poznatkov o cenách tovarov primeraných veku dieťaťa. Pokiaľ ide o náklady na odôvodnené potreby maloletého tieto matka riadne vyčíslila a preukázala. Správne súd prvej inštancie ustálil mesačné náklady maloletého na zabezpečenie jeho odôvodnených potrieb na bývanie vo výške 70 eur, stravu 100 eur, oblečenie a obuv 50 eur, strava v škole 6 eur, poplatok za ZRPŠ 25 eur/ročne (2,50 eur mesačne), ŠKD 20 eur mesačne a ďalšie náklady na hygienické potreby 15 eur, t.j. spolu 228 eur. Okrem týchto platieb zohľadnil aj ďalšie náklady na dieťa pozostávajúce z úhrad za nákup školských pomôcok, výletov a akcií organizovaných školou, poplatky za futbalový krúžok, poplatky u lekárov a výdavky na lieky a športové a kultúrne vyžitie. Z napadnutého rozhodnutia vyplýva, že súd prvej inštancie uznal náklady na dieťa v sume 370 eur mesačne (220 eur výživné otca a 150 eur výživné zo strany matky), teda daná suma jednoznačne zohľadňuje všetky vyššie uvedené náklady, ktoré pre dieťa vo veku maloletého A. sú primerané (napr. zdravotná starostlivosť, vrátane poplatkov u lekárov, liekov, vitamínov a návštev logopéda, činí mesačne v priemere 30 eur, krúžkové aktivity 30 eur, voľný čas 20 eur. Podľa názoru odvolacieho súdu výška výživného v sume 220 eur mesačne je primeraná, zodpovedá veku a potrebám maloletého, zohľadňuje výkon osobnej starostlivosti matky o neho, rozsah styku s otcom (10 dní z mesiaca) a skutočnosť, že otec má ďalšie dve vyživovacie povinnosti k maloletým deťom. Nemožno opomenúť, že matka poberá prídavky na dieťa vo výške 60 eur mesačne, ktoré sú určené na pokrytie potrieb maloletého a z tejto sumy môže hradiť napr. cestovné k lekárovi. Správne súd prvej inštancie vyhodnotil aj príjmy a pomery na strane rodičov, keď prihliadal na zmenu pomerov na strane matky spočívajúcu v náraste jej príjmu od poslednej úpravy výživného o cca 1.140 eur mesačne. Rovnako správne vyhodnotil aj pomery na strane otca, ktorý v porovnaní s predchádzajúcim obdobím, kedy bol nezamestnaný sa síce zamestnal, avšak príjem, ktorý preukázal nemožno považovať za zodpovedajúci jeho schopnostiam a možnostiam. Správne preto súd pri rozhodovaní o výživnom vzal do úvahy predpokladaný príjem otca a tiež zohľadnil jeho majetkové pomery. Výška zvýšeného výživného reflektuje na výšku odôvodnených potrieb maloletého, zmenu jeho pomerov, keď v porovnaní s predchádzajúcim období jeho náklady pozostávali z platieb za nákup potrebných vecí pre dieťa vo veku jedného roka (plienky, mlieko, zvýšené náklady na hygienu), ktoré sa preklonili v tomto veku dieťaťa do iných nákladov. Pokiaľ ide o majetkové pomery rodičov, tieto boli v konaní riadne preukázané a súdom prvej inštancie zohľadnené ako vyplývajú z bodu 72, 73 a 75 napadnutého rozsudku. Zvýšenie výživného zohľadňuje zmenu pomerov na strane dieťaťa (nástup do základnej školy a plynutie času), zmenu pomerov na strane matky (zvýšenie jej príjmu) a pomery na strane otca (vrátane majetkových) vychádzajúce z výšky príjmu podľa jeho schopností a možností s prihliadnutím na jeho dve ďalšie vyživovacie povinnosti, výkon starostlivosti o maloletého počas styku. Na námietku matky, že všetky náklady v čase pobytu maloletého u otca hradí ona, odvolací súd neprihliadal, pretože je zjavné, že ak sa maloletý nachádza u otca od stredy do pondelka rána, aj otec mu zabezpečuje stravu, hygienu, voľnočasové aktivity, prípadne oblečenie a lekársku starostlivosť v prípade ochorenia. Nemožno zohľadniť ani námietky týkajúce sa výšky otcom vyčíslených a nepreukázaných nákladov na maloletého, nakoľko súd ustálil mesačné náklady dieťaťa, ktoré sú východiskom pri rozhodovaní o výživnom. Ani námietky, že otec sa nepodieľa na mimoriadnych výdavkoch dieťaťa nie sú dôvodné, pretože uvedená okolnosť bola zohľadnená pri rozhodovaní o výživnom súdom prvej inštancie. Pokiaľ matka dôvodí tým, že otec nepravdivo uvádzal svoje príjmy, od roku 2022 bol nezamestnaný, preukázal len minimálny príjem z pracovnej zmluvy s tým, že ho živí matka a manželka a neskúmal pomery na strane jeho matky, odvolací súd udáva, že z odôvodnenia napadnutého rozsudku jednoznačne vyplýva akým spôsobom súd posudzoval príjem a pomery na strane otca. Vzhľadom k tomu, že súd spomínané argumenty a predložený príjem neakceptoval a posudzoval jeho príjem podľa schopností a možností, sú námietky matky v tomto smere bezpredmetné. Pokiaľ ide o požiadavky otca, aby matka maloletému na styk s otcom zbalila veci na oblečenie, odvolací súd dáva do pozornosti obom rodičom, že je prirodzené a napokon otec sám v konaní prezentoval, že pre maloletého má zabezpečené potrebné veci (teda aj oblečenie), že dieťa bude mať aj u otca časť vecí na oblečenie, pričom veci sezónne (vetrovky, lyžiarske potreby a pod) je zbytočné zakupovať duplicitne. Rodičia sa musia naučiť byť v tomto smere ústretoví a tieto veci si odovzdávať v stave v akom ich príjmu a mali by mať na pamäti, že veci používa ich syn, ktorý sa v nich cíti dobre a vzhľadom na jeho rast je prospešné, aby ich v tom ktorom čase využil. V prípade ak matka poukazovala na stanovisko kolízneho opatrovníka vo vzťahu ku zvýšeniu výživného na maloletého, odvolací súd dáva do pozornosti, že názor kolízneho opatrovníka má odporúčací charakter, keď rozhodnutie súdu je založené na výsledkoch vykonaného dokazovania.

29. Odvolací súd vychádzajúc zo zistených skutkových okolností danej veci na základe uvedeného pri dôslednom zvážení rozsahu potrieb maloletého dieťaťa s poukazom na spotrebný charakter výživného, ako i schopnosti a možnosti na strane otca, v napadnutej časti vo výroku o výživnom potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 387 CSP, pretože je správne.

30. Ďalej sa odvolací súd zaoberal námietkou matky o porušení jej práva na spravodlivý proces, keď namietala nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku. Po preskúmaní napadnutého rozhodnutia dospel k záveru, že odôvodnenie rozsudku vo vzťahu k výrokom I., II., III. a V. spĺňa podmienky ust. § 220 ods. 2 CSP, z jeho obsahu vyplýva, na ktoré dôkazy vykonané v konaní súd prihliadal, a akými úvahami sa pri svojom rozhodnutí riadil. Považuje za potrebné dodať, že z hľadiska zákonnej požiadavky na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, z hľadiska zachovania práva účastníka na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia nie je súd povinný dať podrobnú odpoveď na každý argument účastníka. Súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov uvádzaných účastníkom konania, (porovnaj napr. m.m. rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.09.2012 vo veci E. proti Slovenskej republike / sťažnosť č. 59102/08/, nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 14.09.2011, č.k. I. ÚS 361/2010-34, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 17.06.2009, sp. zn. 5 M Cdo 8/2008).

31. K námietkam otca aj matky, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam odvolací súd vo vzťahu k výrokom I., II, III a V uzavrel, že uvedený odvolací dôvod nie je naplnený. Rozhodnutiu súdu prvej inštancie nemožno vytknúť, že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov účastníkov konania nevyplynuli, ani inak nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré (pre posudzovanú vec) rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ustanovení procesného predpisu alebo, že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil. Treba zdôrazniť, že hodnotenie dôkazov môže robiť len súd, ktorý ich vykonal. Zásada voľného hodnotenia dôkazov vyjadruje, že záver, ktorý si sudca urobí o pravdivosti či nepravdivosti tvrdených skutočností vzhľadom na poznatky získané z vykonaných dôkazov, je vecou vnútorného sudcovho presvedčenia a jeho logického myšlienkového postupu. Medzi skutočnosťami, ktoré boli účastníkmi tvrdené a ktoré boli predmetom dokazovania musí sudca už od začiatku dokazovania rozlíšiť tie, ktoré sú vôbec pre prejednávajúcu vec rozhodné. Zákon nepredpisuje a ani dobre nemôže predpisovať pravidlá, z ktorých by sa malo vychádzať ako hodnotenie jednotlivých dôkazov, tak hodnotenie ich vzájomnej súvislosti. Hodnotenie dôkazov je zložitý myšlienkový proces, ktorého podstatou sú čiastkové a tiež komplexné závery sudcu o vierohodnosti poznatkov získaných vykonaním dôkazov, ktoré sú podkladom pre záver o tom, ktoré skutočnosti účastníkmi tvrdené má súd za preukázané a ktoré tak tvoria zistený skutkový stav. Je treba zdôrazniť, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03), ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (I. ÚS 50/04). V uvedenej veci nemožno súdu prvej inštancie vyčítať žiadne pochybenia a s ním prijatými závermi, ktoré zohľadňujú najlepší záujem dieťaťa, polemizovať.

32. Na podanie matky zo dňa 11.6.2025 odvolací súd neprihliadal a ostatným účastníkom konania ho nedoručoval v súlade s ustanovením § 374 ods. 3 CSP. Z dôvodu efektívnosti, účelnosti a rýchlosti odvolacieho konania aplikoval pravidlo, podľa ktorého sa tzv. ďalšie podania strán doručujú len vtedy, ak je to nevyhnutné na zachovanie práva účastníkov konania na spravodlivý proces. Na predložené podanie matky neprihliadal, pretože toto nepreukazuje nové skutočnosti, ale len osvedčuje, že v rodine naďalej pretrváva pôvodný stav.

33. Odvolací súd nevyhovел návrhom matky a otca na doplnenie dokazovania opakovaným zisťovaním názoru maloletého dieťaťa z dôvodu, že súd prvej inštancie vo veci vykonal riadne dokazovanie, s dôkazmi sa vysporiadal a tieto postačovali pre rozhodnutie vo veci aj v odvolacom konaní. Maloletý bol vypočutý súdnou znalkyňou aj kolíznym opatrovníkom, posledný pohovor bol vykonaný pred samotným

rozhodnutím súdu, pričom názor dieťaťa vo vzťahu k rozsahu starostlivosti u matky a otca bol nemenný. Opakovanie vykonania tohto dôkazu považuje odvolací súd za nadbytočný, predlžujúci súdneho konanie a zbytočne zaťažujúci dieťa.

34. Odvolací súd poznamenáva, že o odvolaní voči výrokom I., II., III. a V. rozhodol bez nariadenia pojednávania dôvodiac ustanovením § 378, § 219 ods. 3 CSP a už vyššie uvedenými dôvodmi. S dôrazom na to, že nedoplňal dokazovanie, a preto prípadne ďalšie tvrdenia prednesené účastníkmi konania na pojednávaní na odvolacom súde nemohli mať vplyv na iné rozhodnutie odvolacieho súdu. Postačovalo preto preskúmanie veci v tejto časti na základe spisovej dokumentácie; účastníci, predovšetkým odvolatelia, ani nevzniesli žiadny presvedčivý dôkaz potvrdzujúci, že iba ústna časť pojednávania nasledujúca po výmene písomných stanovísk by mohla zaručiť spravodlivé konanie (porovnaj napr. rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.4.2002, č. 64336/01, vo veci LinoCarlos VARELA ASSALINO proti Portugalsku; porovnaj tiež rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky napr. vo veci vedenej pod sp.zn. 5 Cdo 218/2009, 3 Cdo 51/2011, 3 Cdo 186/2012, 7 Cdo 56/2011).

35. Pokiaľ ide o odvolanie matky voči výroku IV. napadnutého rozsudku, ktorým súd prvej inštancie zaviazal otca zaplatiť zročné výživné na maloletého za obdobie od 23.8.2023 do 26.03.2024 v sume 145,20 eur mesačne splátkami po 10 eur mesačne s poukazom na ust. § 232 ods. 3, 4 CSP odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie matky je dôvodné.

36. Podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší len, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

37. Ochrana princípov spravodlivého procesu na zákonnej úrovni prislúcha všeobecným súdom. Porušenie práva na spravodlivý proces sa môže prejavíť v ktoromkoľvek štádiu konania na súde prvej inštancie. Porušením práva na spravodlivý súdny proces sa rozumie taký závadný postup súdu, ktorý má za následok znemožnenie realizácie tých procesných práv účastníkov konania, ktoré im poskytujú procesnoprávne predpisy. O procesnú vadu v zmysle § 389 ods. 1 písm. b/ CSP ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva. Obsah práva na spravodlivý proces (right to fair trial) je pomerne široký a medzi jeho zložky možno zaradiť predovšetkým právo na prístup k súdu, právo na súd zriadený zákonom, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na zákonného sudcu, právo na prejednanie sporu v primeranej lehote, právo na riadne poučenie o procesných právach a povinnostiach, právo byť vypočutý, právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, kontradiktórnosť konania, rovnosť zbraní, zákaz prekvapivých rozhodnutí, zákaz ľubovôle, právo na vyporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, právo na preskúmanie rozhodnutia.

38. Matka odvolaním napadla aj výrok IV. o zročnom výživnom namietajúc, že určenie splátok zročného výživného po 10 eur mesačne, vzhľadom na majetkové pomery otca, je neprimerané.

39. Odvolací súd zaoberajúc sa odvolaním matky voči výroku o zročnom výživnom po preskúmaní napadnutého rozsudku konštatuje, že odôvodnenie v tejto časti obsahuje len výpočet zročného výživného s tým, že súd povolil otcovi splácať zročné výživné vo výške 145 eur splátkami po 10 eur mesačne podľa § 232 ods. 3, 4 CSP. Z odôvodnenia rozhodnutia nevyplývajú žiadne dôvody, ktoré súd viedli k takémuto rozhodnutiu.

40. Je potrebné zdôrazniť, že z odôvodnenia súdneho rozhodnutia v zmysle § 220 ods. CSP musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Všeobecný súd by mal vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení svojho rozhodnutia dbať tiež na jeho celkovú presvedčivosť, teda na to, aby jeho závery, ku ktorým na základe zhodnotenia skutkového stavu veci dospel boli prijateľné, racionálne a v neposlednom rade aj spravodlivé a najmä presvedčivé. Súd musí dať odpoveď na všetky relevantné otázky nastolené účastníkmi konania, ktoré majú podľa jeho názoru pre vec podstatný význam, a ktoré prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Ak súd má za to, že

v prejednávanej veci je namieste určiť na plnenie dlhšiu lehotu alebo určiť, že plnenie sa má uskutočniť v splátkach, táto časť výroku rozhodnutia musí byť podložená zistením všetkých potrebných skutočností, ktoré by presvedčivo zdôvodnili záver súdu, že vzhľadom na povahu prejednávanej veci, na povinný nárok a osobné pomery účastníkov je vhodné určiť na splnenie lehotu dlhšiu ako tri dni od právoplatnosti rozsudku alebo určiť, že peňažné plnenie možno uskutočniť v splátkach. Ak súd povolí plnenie v splátkach musí vždy presnejšie určiť ich výšku a podmienky splatnosti a aj tento výrok musí náležite odôvodniť. Odvolací súd dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti o zročnom výživnom nespĺňa vyššie uvedené kritéria pre odôvodnenie rozhodnutí v zmysle § 220 ods. 2 CSP. Záver súdu prvej inštancie, ktorý povolil otcovi splátky zročného výživného po 10 eur mesačne, podľa názoru odvolacieho súdu, zostáva neúplným a nepresvedčivým v tom, akými úvahami sa súd prvej inštancie riadil, či pre rozhodnutie o splátkach zročného výživného otec podal návrh a na základných akých dôvodov pristúpil ku splátkam zročného výživného po 10 eur mesačne, keď jeho celková výška činila 145 eur, pričom pri hodnotení pomerov na strane otca vychádzal z príjmu 2.000 eur mesačne a jeho majetkových pomerov a ako posúdil spotrebný charakter výživného.

41. Vzhľadom na uvedené nedostatky v rozhodnutí súdu prvej inštancie odvolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie vo výroku o zročnom výživnom a odvolaniu matky v tejto časti vyhovel. Bude preto potrebné, aby súd prvej inštancie opätovne rozhodol o zročnom výživnom na maloletého, doplnil dokazovanie zabezpečením dokladov preukazujúcich, či medzičasom nedošlo k splateniu zročného výživného. Povinnosťou súdu prvej inštancie bude náležite sa vysporiadať a odôvodniť rozhodnutie aj v tejto časti v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP, tzn. uvedie v ňom dôvody, na základe ktorých rozhodol o splátkach zročného výživného, ak pristúpi k postupu podľa § 232 ods. 2, 3 CSP. Neodôvodnenie rozhodnutia súdom prvej inštancie spôsobuje jeho nepreskúmateľnosť a teda uvedeným postupom súd prvej inštancie znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ktorého jednotlivým čiastkovým právom je aj právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia.

42. Podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku o zročnom výživnom. Podľa § 391 ods. 1 CSP vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, pričom bude potrebné, aby vo veci doplnil dokazovanie v naznačenom smere, opätovne rozhodol a svoje rozhodnutie zdôvodnil v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP.

43. Podľa § 58 ods. 1 CMP o nároku na náhradu a o výške trov konania rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

44. S poukazom na citované zákonné ustanovenie a vzhľadom k postupu odvolacieho súdu, ktorý napadnutý rozsudok vo výroku IV zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie, došlo k i zrušeniu súvisiaceho výroku o trovách konania (IX.), keďže povinnosťou súdu prvej inštancie je rozhodnúť o náhrade trov konania komplexne v konečnom rozhodnutí. O trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v konečnom rozhodnutí (§ 58 ods. 1 CMP).

45. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednomyseľne, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).